EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 21.4.2021
COM(2021) 189 final

2021/0104 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og forordning (EU) nr. 537/2014 for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final} - {SWD(2021) 151 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelser og mål

Direktivet om ikke-finansiel rapportering (direktiv 2014/95/EU) om ændring af regnskabsdirektivet blev vedtaget i 2014[1]. Virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktivet om ikke-finansiel rapportering, skulle rapportere for første gang i henhold til direktivets bestemmelser i 2018 (for regnskabsåret 2017).

Direktivet om ikke-finansiel rapportering finder anvendelse på store virksomheder af interesse for offentligheden med mere end 500 ansatte i gennemsnit og på virksomheder af interesse for offentligheden, som er modervirksomheder i en stor koncern med mere end 500 ansatte i gennemsnit på konsolideret niveau[2]. Ved direktivet om ikke-finansiel rapportering fritages dattervirksomhederne fra deres rapporteringsforpligtelser, hvis deres modervirksomhed foretager rapporteringen for hele koncernen, herunder for dattervirksomhederne. Omkring 11 700 virksomheder er underlagt rapporteringskravene i direktivet om ikke-finansiel rapportering[3].

Med direktivet om ikke-finansiel rapportering blev der indført et krav om, at virksomhederne skulle rapportere både om, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker deres resultater, situation og udvikling ("outside in-perspektivet"), og om deres virkning på mennesker og miljø ("inside out-perspektivet"). Dette kaldes ofte "det dobbelte væsentlighedsperspektiv".

I overensstemmelse med direktivet om ikke-finansiel rapportering offentliggjorde Kommissionen i 2017 ikkebindende rapporteringsretningslinjer for virksomheder[4]. I 2019 offentliggjorde den yderligere retningslinjer om rapportering af klimarelaterede oplysninger[5]. Disse retningslinjer har ikke i tilstrækkelig grad forbedret kvaliteten af de oplysninger, som virksomhederne giver i henhold til direktivet om ikke-finansiel rapportering.

Kommissionen forpligtede sig til at foreslå en revision af direktivet om ikke-finansiel rapportering i den europæiske grønne pagt og i dens arbejdsprogram for 2020[6]. Den europæiske grønne pagt har til formål at omdanne EU til en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi uden nettoemissioner af drivhusgasser inden 2050[7]. Den vil afkoble økonomisk vækst fra ressourceforbruget og sikre, at alle EU's regioner og borgere

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om diversitet for visse store virksomheder og koncerner.

2 Virksomheder af interesse for offentligheden defineres i regnskabsdirektivet som virksomheder med værdipapirer noteret på regulerede markeder i EU, banker (uanset om de er børsnoterede eller ej), forsikringsselskaber (uanset om de er børsnoterede eller ej) og andre virksomheder, som er udpeget af medlemsstaterne.

3 Dette tal tager højde for, hvordan medlemsstaterne har gennemført direktivet. Hvis der ikke tages hensyn til den nationale gennemførelse, er omkring 2 000 virksomheder omfattet af anvendelsesområdet for direktivet om ikke-finansiel rapportering.

4 Kommissionens meddelelse C(2017) 4234 final.

5 Kommissionens meddelelse C(2019) 4490 final.

6 Meddelelse fra Kommissionen, Den europæiske grønne pagt (COM(2019)640 final). Kommissionens tilpassede arbejdsprogram 2020 (COM(2020) 440 final).

7 Den 4.3.2020 vedtog Kommissionen forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (2020/0036 (COD)), hvori der foreslås et bindende mål om klimaneutralitet i Unionen senest i 2050.

deltager i en socialt retfærdig omstilling til et bæredygtigt økonomisk system. Den har ligeledes til formål at beskytte, bevare og øge EU's naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede trusler og konsekvenser. Revisionen af direktivet om ikke-finansiel rapportering vil bidrage til målet om at opbygge en økonomi, der tjener alle. Dette vil styrke EU's sociale markedsøkonomi og bidrage til at sikre, at den er fremtidssikret, og at den giver mulighed for beskæftigelse, vækst og investeringer. Disse mål er særlig vigtige i betragtning af de socioøkonomiske skader, der er forårsaget af covid-19-pandemien, og nødvendigheden af en bæredygtig, inklusiv og retfærdig genopretning.

I overensstemmelse med Kommissionens handlingsplan for bæredygtig finansiering har EU truffet en række foranstaltninger med henblik på at sikre, at den finansielle sektor spiller en væsentlig rolle med hensyn til at nå målene i den europæiske grønne pagt[8]. Bedre data fra virksomhederne om de bæredygtighedsrisici, som de er eksponeret for, og deres egen indvirkning på mennesker og miljø er nødvendige for, at den europæiske grønne pagt og handlingsplanen for bæredygtig finansiering kan gennemføres effektivt. Ved at gøre virksomhederne mere ansvarlige for og gennemsigtige med hensyn til deres indvirkning på mennesker og miljø kan dette forslag også bidrage til at styrke forbindelserne mellem erhvervslivet og samfundet. Det vil også skabe muligheder for virksomheder, investorer, civilsamfundet og andre interessenter for radikalt at forbedre den måde, hvorpå oplysninger om bæredygtighed indberettes og anvendes, takket være de digitale teknologier. I december 2019 understregede Rådet i sine konklusioner om kapitalmarkedsunionen betydningen af pålidelige, sammenlignelige og relevante oplysninger om bæredygtighedsrelaterede risici, muligheder og virkninger og opfordrede Kommissionen til at overveje at udvikle en europæisk standard for ikke-finansiel rapportering[9].

I sin beslutning om bæredygtig finansiering fra maj 2018 opfordrede Europa-Parlamentet til en yderligere udvikling af rapporteringskravene inden for rammerne af direktivet om ikke-finansiel rapportering[10]. I sin beslutning fra december 2020 om bæredygtig virksomhedsledelse glædede Parlamentet sig over, at Kommissionen har forpligtet sig til at revidere direktivet om ikke-finansiel rapportering, og det gentog sin opfordring til en udvidelse af anvendelsesområdet for direktivet om ikke-finansiel rapportering til at omfatte yderligere kategorier af virksomheder og bifaldt Kommissionens tilsagn om at udvikle ikke-finansielle rapporteringsstandarder i EU[11]. Europa-Parlamentet tilkendegav også, at ikke-finansielle redegørelser, der offentliggøres af virksomheder i henhold til direktivet om ikke-finansiel rapportering, bør underkastes en obligatorisk revision.

De primære brugere af de bæredygtighedsoplysninger, der gives i virksomhedernes årsberetninger, er investorer og ikkestatslige organisationer, arbejdsmarkedets parter og andre interessenter. Investorer, herunder kapitalforvaltere, ønsker at få en bedre forståelse af de risici og muligheder, der er forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, for deres investeringer samt af disse investeringers indvirkning på mennesker og miljø. Ikkestatslige organisationer, arbejdsmarkedets parter og andre interessenter ønsker at få virksomhederne til at tage et større ansvar for deres aktiviteters indvirkning på mennesker og miljø.

---

8 Meddelelse fra Kommissionen — Handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst (COM(2018)097 final).

9 Rådets konklusioner om uddybning af kapitalmarkedsunionen (5.12.2019).

10 Europa-Parlamentets beslutning af 29. maj 2018 om bæredygtig finansiering (2018/2007(INI)).

11 Europa-Parlamentets beslutning af 17. december 2020 om bæredygtig virksomhedsledelse (2020/2137(INI)).

Under den nuværende retlige ramme er der ikke sikkerhed for, at disse brugeres informationsbehov opfyldes. Det skyldes, at visse virksomheder, som brugerne ønsker bæredygtighedsoplysninger fra, ikke indberetter sådanne oplysninger, mens mange virksomheder, som indberetter bæredygtighedsoplysninger, ikke indberetter alle de oplysninger, der er relevante for brugerne. Når der indberettes oplysninger, er de ofte hverken tilstrækkeligt pålidelige eller tilstrækkeligt sammenlignelige mellem virksomhederne. Det er ofte vanskeligt for brugerne at finde oplysningerne, og de er sjældent tilgængelige i et maskinlæsbart digitalt format. De indberettede oplysninger om immaterielle aktiver, herunder internt genererede immaterielle aktiver, er ikke udførlige, selv om disse immaterielle aktiver udgør størstedelen af den private sektors investeringer i avancerede økonomier (f.eks. menneskelig kapital, varemærker, intellektuel ejendom og immaterielle aktiver vedrørende forskning og udvikling).

Brugernes informationsbehov er vokset betydeligt i de seneste år og vil næsten med sikkerhed også vokse i fremtiden. Der er flere grunde til dette. En af grundene er investorernes voksende bevidsthed om, at bæredygtighedsspørgsmål kan bruge virksomhedernes finansielle resultater i fare. En anden er det voksende marked for investeringsprodukter, hvor man udtrykkeligt søger at overholde visse bæredygtighedsstandarder eller nå visse bæredygtighedsmål. En tredje grund er lovgivning, herunder forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering og klassificeringsforordningen. Som resultat af de to forordninger har kapitalforvaltere og finansielle rådgivere brug for flere bæredygtighedsoplysninger fra de virksomheder, der investeres i[12]. Endelig forventes det, at covid-19-pandemien vil medføre yderligere efterspørgsel efter bæredygtighedsoplysninger fra virksomhederne, f.eks. vedrørende arbejdstagernes sårbarhed og forsyningskædernes modstandsdygtighed.

Der er derfor en voksende kløft mellem de bæredygtighedsoplysninger, som virksomhederne indberetter, og de tilsigtede brugeres behov for disse oplysninger. Dette betyder på den ene side, at investorerne ikke kan tage tilstrækkeligt hensyn til bæredygtighedsrelaterede risici i deres investeringsbeslutninger. Dette har potentiale til at skabe systemiske risici, som truer den finansielle stabilitet. Kløften betyder på den anden side, at investorerne ikke kan kanalisere finansielle ressourcer til virksomheder med bæredygtige forretningsmodeller og -aktiviteter. Dette underminerer til gengæld opfyldelsen af målene i den europæiske grønne pagt. Det hæmmer også interessenternes muligheder for at drage virksomhederne til ansvar for deres indvirkning på mennesker og miljø, og dette skaber et ansvarlighedsunderskud, som kan underminere den sociale markedsøkonomis effektive funktion.

Den aktuelle situation er også problematisk for de virksomheder, der skal indberette. Den manglende præcision i de nuværende krav og det store antal private standarder og rammer, der findes, gør det vanskeligt for virksomhederne at vide, præcist hvilke oplysninger de skal indberette. De har ofte problemer med selv at indhente de oplysninger, de skal bruge, fra deres leverandører, klienter og investeringsmodtagende virksomheder. Mange virksomheder modtager anmodninger om bæredygtighedsoplysninger fra interessenter ud over de oplysninger, de indberetter for at overholde de gældende lovkrav. Alt dette medfører unødvendige omkostninger for virksomhederne.

Formålet med dette forslag er derfor at forbedre bæredygtighedsrapporteringen med de lavest mulige omkostninger for bedre at udnytte potentialet i EU's indre marked til at bidrage til

[12] Forordning (EU) 2019/2088 (forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering) og forordning (EU) 2020/852 (klassificeringsforordningen).

overgangen til et fuldt bæredygtigt og inklusivt økonomisk og finansielt system i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt og FN's mål for bæredygtig udvikling.

Forslaget har til formål at sikre, at der er tilstrækkelige offentligt tilgængelige oplysninger om de risici, som bæredygtighedsspørgsmål medfører for virksomhederne, og virkningerne af virksomhederne selv på mennesker og miljø. Dette betyder, at de virksomheder, hvorfra brugerne skal have bæredygtighedsoplysninger, skal indberette sådanne oplysninger, og at virksomhederne skal indberette alle de oplysninger, som brugerne anser for relevante. De indberettede oplysninger bør være sammenlignelige og pålidelige, og brugerne bør nemt kunne finde og anvende oplysningerne med digitale teknologier. Dette indebærer en ændring af status for bæredygtighedsoplysninger, så de i højere grad bliver sammenlignelige med finansielle oplysninger.

Dette forslag vil hjælpe med at mindske de systemiske risici for økonomien. Det vil også forbedre tildelingen af finansiel kapital til virksomheder og aktiviteter, der tager fat på sociale, sundhedsmæssige og miljømæssige problemer. Endelig vil det gøre virksomhederne mere ansvarlige for deres indvirkning på mennesker og miljø, hvilket vil opbygge tillid mellem dem og samfundet.

Forslaget har til formål at mindske unødvendige omkostninger til bæredygtighedsrapportering for virksomhederne og sætte dem i stand til at imødekomme den stigende efterspørgsel efter bæredygtighedsoplysninger på en effektiv måde. Det vil skabe klarhed og sikkerhed om, hvilke bæredygtighedsoplysninger der skal indberettes, og gøre det lettere for de parter, der udarbejder oplysningerne, at indhente de oplysninger, de skal bruge til rapporteringsformål, fra deres egne forretningspartnere (leverandører, klienter og investeringsmodtagende virksomheder). Det bør også reducere antallet af krav, som virksomhederne modtager om bæredygtighedsoplysninger, ud over de oplysninger, de offentliggør i deres årsberetninger.

Der er indført en række vigtige internationale initiativer. De har til formål at bidrage til global konvergens og harmonisering af standarder for bæredygtighedsrapportering. EU støtter fuldt ud denne ambition. Virksomheder og investorer fra EU, der opererer globalt, vil gå gavn af en sådan konvergens og harmonisering. Kommissionen støtter initiativer fra G20, G7, Rådet for Finansiel Stabilitet m.fl. for at skabe international forpligtelse til at udvikle et referencescenarie for globale standarder for bæredygtighedsrapportering, der tager udgangspunkt i det arbejde, der er udført af taskforcen om klimarelaterede finansielle oplysninger. Forslagene fra International Financial Reporting Standards Foundation om at etablere et nyt Sustainability Standards Board er især relevante i denne sammenhæng, og det samme er det arbejde, der allerede er udført af etablerede initiativer, herunder Global Reporting-initiativet (GRI), Sustainability Accounting Standards Board (SASB), International Integrated Reporting Council (IIRC), Climate Disclosure Standards Board (CDSB) og CDP (før Carbon Disclosure Project). Dette forslag har til formål at bygge videre på og bidrage til de internationale initiativer vedrørende bæredygtighedsrapportering. EU's standarder for bæredygtighedsrapportering bør udvikles i et konstruktivt tovejssamarbejde med førende internationale initiativer, og de bør så vidt muligt tilpasses disse initiativer under hensyntagen til de særlige europæiske forhold.

Dette forslag består af et direktiv, hvorved fire eksisterende retsakter ændres. For det første ændres regnskabsdirektivet gennem revision af eksisterende bestemmelser og tilføjelse af visse nye bestemmelser om bæredygtighedsrapportering. Desuden ændres revisionsdirektivet og revisionsforordningen, så de kommer til at omfatte revision af bæredygtighedsoplysninger. Endelig ændres gennemsigtighedsdirektivet, således at anvendelsesområdet for kravene om

bæredygtighedsrapportering udvides til at omfatte virksomheder med værdipapirer, der er noteret på regulerede markeder, og tilsynsordningen for disse virksomheders bæredygtighedsrapportering beskrives nærmere.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Direktivet om ikke-finansiel rapportering er sammen med forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering og klassificeringsforordningen centrale komponenter i de krav om bæredygtighedsrapportering, der ligger til grund for EU's strategi for bæredygtig finansiering. Formålet med denne retlige ramme er at skabe en konsekvent og sammenhængende strøm af bæredygtighedsoplysninger i hele den finansielle værdikæde.

Dette forslag er baseret på og indeholder ændringer af de krav om bæredygtighedsrapportering, der er fastsat i direktivet om ikke-finansiel rapportering, med henblik på at bringe kravene om bæredygtighedsrapportering mere i overensstemmelse med den bredere retlige ramme for bæredygtig finansiering, herunder forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering og klassificeringsforordningen, og knytte dem sammen med målene i den europæiske grønne pagt.

Forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering omhandler, hvordan deltagere på det finansielle marked (herunder kapitalforvaltere og finansielle rådgivere) bør fremlægge bæredygtighedsoplysninger for slutinvestorer og kapitalejere. For at kunne opfylde kravene i forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering — og dermed i sidste ende kunne opfylde behovene blandt slutinvestorerne, herunder enkeltpersoner og husholdninger, skal deltagerne på det finansielle marked have tilstrækkelige oplysninger fra de virksomheder, der investeres i. Dette forslag har derfor til formål at sikre, at de virksomheder, der investeres i, rapporterer de oplysninger, som deltagerne på det finansielle marked skal bruge for at opfylde deres egne rapporteringskrav i henhold til forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering.

Ved klassificeringsforordningen indføres der et klassificeringssystem for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter med det formål at øge bæredygtige investeringer og bekæmpe grønvaskning af "bæredygtige" finansielle produkter. Det kræver, at virksomheder, som er omfattet af anvendelsesområdet for direktivet om ikke-finansiel rapportering, giver oplysninger om visse indikatorer for det omfang, hvori deres aktiviteter er miljømæssigt bæredygtige ifølge klassificeringssystemet. Disse oplysningsforpligtelser vil blive specificeret i en særskilt delegeret retsakt fra Kommissionen. Disse indikatorer supplerer de oplysninger, som virksomhederne skal give i henhold til selve direktivet om ikke-finansiel rapportering, og virksomhederne skal fremlægge dem sammen med andre bæredygtighedsoplysninger, der kræves i henhold til direktivet om ikke-finansiel rapportering.

Dette forslag har til formål at sikre, at de rapporteringskrav, der stilles til virksomhederne, er i overensstemmelse med klassificeringssystemet. Dette vil først og fremmest ske gennem de foreslåede standarder for bæredygtighedsrapportering. Disse standarder vil tage hensyn til de indikatorer for det omfang, hvori deres aktiviteter er miljømæssigt bæredygtige ifølge klassificeringssystemet, som virksomhederne skal give oplysninger, samt screeningskriterierne og tærskelværdierne for "ingen væsentlig skade" i klassificeringssystemet.

Sammenlignet med rapporteringskravene i direktivet om ikke-finansiel rapportering er de vigtigste nyheder i dette forslag:

– anvendelsesområdet for rapporteringskravene udvides til at omfatte yderligere virksomheder, herunder alle store virksomheder og børsnoterede virksomheder (undtagen børsnoterede mikrovirksomheder)

– der kræves revision af oplysninger om bæredygtighed

– de oplysninger, som virksomhederne skal indberette, beskrives nærmere, og skal indberettes i overensstemmelse med EU's obligatoriske standarder for bæredygtighedsrapportering

– det skal sikres, at alle oplysninger gives som en del af virksomhedernes ledelsesberetning i et digitalt maskinlæsbart format.

• **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag bidrager til fuldførelsen af kapitalmarkedsunionen ved at give investorer og andre interessenter adgang til sammenlignelige bæredygtighedsoplysninger fra investeringsmodtagende virksomheder i hele EU. Som led i handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen (COM(2020) 590 final) vil Kommissionen fremsætte et lovgivningsforslag om oprettelse af en EU-dækkende digital adgangsplatform til virksomhedernes offentlige finansielle og bæredygtighedsrelaterede oplysninger (det europæiske fælles adgangspunkt (ESAP)). Dette forslag supplerer dette initiativ ved at bidrage til at nå målene i strategien for digital finans for EU (COM(2020) 591 final) og ved at kræve, at indberettede bæredygtighedsoplysninger "tagges" digitalt.

Dette forslag tager hensyn til Kommissionens arbejdsprogram for 2021, navnlig det kommende initiativ om bæredygtig virksomhedsledelse, og Kommissionens tilsagn i den europæiske grønne pagt om at intensivere indsatsen mod falske grønne anprisninger og støtte virksomheder og andre interessenter i deres indsats for at udvikle standardiseret regnskabspraksis for naturkapital i EU og internationalt.

Dette forslag er hænger sammen med Kommissionens forslag om styrkelse af anvendelsen af princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi ved hjælp af løngennemsigtighed og håndhævelsesmekanismer[13]. Det hænger også sammen det foreslåede direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede virksomheder baseret på udveksling af oplysninger om virksomhedernes mangfoldighedspolitikker[14].

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget for forslaget er artikel 50 og 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Artikel 50 i TEUF er retsgrundlaget for vedtagelse af EU-foranstaltninger, der har til formål at sikre etableringsretten i det indre marked inden for selskabsret. Den er også retsgrundlaget for direktiv 2013/34/EU, 2006/43/EF, 91/674/EØF og 86/635/EØF, og den er en del af retsgrundlaget for direktiv 2004/109/EF. Ved artikel 50 i TEUF gives Europa-Parlamentet og Rådet mandat til at udstede direktiver. Artikel 114 i TEUF er desuden en generel bestemmelse, der har til formål at oprette eller sikre det indre

[13] COM(2021) 93.
[14] COM(2012) 614.

markeds funktion — i dette tilfælde kapitalens frie bevægelighed. Artikel 114 i TEUF er medtaget som retsgrundlag for dette direktiv om ændring af direktiv 2004/109/EF.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I regnskabsdirektivet som ændret ved direktivet om ikke-finansiel rapportering fastsættes der i forvejen bestemmelser om offentliggørelsen af bæredygtighedsoplysninger i EU. Der er behov for gennemsigtighedsregler for at sikre investorbeskyttelse og finansiel stabilitet i hele EU. Med fælles regler om bæredygtighedsrapportering og revision heraf sikres der lige konkurrencevilkår for virksomheder, der er etableret i de forskellige medlemsstater. De betydelige forskelle i kravene til bæredygtighedsrapportering og -revision mellem medlemsstaterne medfører yderligere omkostninger og kompleksitet for virksomheder med grænseoverskridende aktiviteter. Dette er skadeligt for det indre marked. Medlemsstater, der handler alene, kan ikke sikre, at kravene til bæredygtighedsrapportering bliver ensartede og sammenlignelige på tværs af EU.

Kun EU-tiltag kan sikre, at reglerne om bæredygtighedsrapportering er i overensstemmelse med andre EU-retsakter, herunder forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering og klassificeringsforordningen, og med delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til disse forordninger.

Bæredygtighedsrapportering er genstand for stigende interesse og regulerende indgreb i jurisdiktioner rundt om i verden. EU skal derfor udvikle en sammenhængende og omfattende tilgang til bæredygtighedsrapportering for at kunne indgå i et konstruktivt samarbejde med sine internationale partnere. Sammenlignet med individuelle tiltag fra medlemsstaternes side kan EU's indsats sikre et betydeligt europæisk bidrag til den globale politiske udvikling med henblik på bedre at forsvare europæiske virksomheders og andre interessenters interesser.

- **Proportionalitetsprincippet**

Et centralt element i dette forslag er kravet om, at visse kategorier af virksomheder skal rapportere efter obligatoriske standarder for bæredygtighedsrapportering. Ligesom for rapportering af finansielle oplysninger er der behov for fælles standarder for at sikre, at de rapporterede oplysninger er sammenlignelige og relevante. Fælles rapporteringsstandarder vil også i høj grad lette digitaliseringen, revisionen og håndhævelsen af bæredygtighedsrapportering.

Med dette forslag tages der sigte på at indføre et krav om kontrol af rapporterede bæredygtighedsoplysninger med henblik på at sikre, at de er pålidelige. Det er også hensigten at kræve, at virksomheder tagger indberettede bæredygtighedsoplysninger digitalt. Digital tagging er afgørende for at udnytte de muligheder, som de digitale teknologier giver for radikalt at forbedre anvendelsen af bæredygtighedsoplysninger. EU har allerede indført et krav om digital tagging af finansielle oplysninger[15].

Med dette forslag anlægges der en forholdsmæssig tilgang til at afgøre, hvilke virksomheder der skal være omfattet af obligatoriske rapporteringskrav. Der stilles ikke nye krav til små og mellemstore virksomheder (SMV'er), bortset fra SMV'er, der er noteret på regulerede

[15] Det europæiske fælles elektroniske format (ESEF) oprettet ved delegeret forordning (EU) 2018/815.

markeder i EU. Med forslaget fritages børsnoterede mikrovirksomheder fra obligatoriske rapporteringsforpligtelser[16].

Kommissionen vil vedtage standarder for store virksomheder og særskilte, forholdsmæssige standarder for SMV'er. Standarderne for SMV'er vil blive skræddersyet til sådanne virksomheders kapacitet og ressourcer. Det vil blive krævet, at SMV'er, som er noteret på regulerede markeder, skal anvende disse forholdsmæssige standarder, mens ikkebørsnoterede SMV'er — som er langt de fleste SMV'er — selv vælger, om de vil anvende dem.

- **Valg af retsakt**

Dette forslag omfatter et direktiv, hvorved visse bestemmelser i regnskabsdirektivet, gennemsigtighedsdirektivet, revisionsdirektivet og revisionsforordningen ændres, således at der sikres sammenhæng mellem de relevante bestemmelser i disse fire retsakter.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

I april 2021 offentliggjorde Kommissionen en kvalitetskontrol af EU's ramme for finansiel og ikke-finansiel virksomhedsrapportering sammen med en obligatorisk gennemgang af visse aspekter af direktivet om ikke-finansiel rapportering[17]. Den vigtigste konklusion af kvalitetskontrollen og revisionen var, at de bæredygtighedsoplysninger, som virksomhederne i øjeblikket indberetter, ikke opfylder de tilsigtede brugeres informationsbehov, og at Kommissionen derfor bør foreslå en revision af direktivet om ikke-finansiel rapportering. Dette er i overensstemmelse med konklusionerne i den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag (se nedenfor).

- **Høring af interesserede parter**

Følgende høringsaktiviteter har bidraget til at forme indholdet af dette forslag.

– åben offentlig onlinehøring fra marts til juli 2018 med henblik på at forberede kvalitetskontrollen af EU's ramme for virksomhedsrapportering

– målrettet onlinehøring fra februar til marts 2019 for at hjælpe med at udvikle retningslinjer for klimarelateret rapportering

16 I artikel 3 i regnskabsdirektivet (2013/34/EU) defineres kategorier af virksomheder efter deres størrelse: 1. […] definerer medlemsstaterne mikrovirksomheder som virksomheder, der på balancetidspunktet ikke overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier: a) balancesum: 350 000 EUR b) nettoomsætning: 700 000 EUR c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 10. 2. Små virksomheder er virksomheder, som på balancetidspunktet ikke overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier: a) balancesum: 4 000 000 EUR b) nettoomsætning: 8 000 000 EUR c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 50. […] 3. Mellemstore virksomheder er virksomheder, som ikke er mikrovirksomheder eller små virksomheder, og som på balancetidspunktet ikke overskrider de numeriske grænser for mindst to af følgende tre kriterier: a) balancesum: 20 000 000 EUR b) nettoomsætning: 40 000 000 EUR c) gennemsnitligt antal medarbejdere i løbet af regnskabsåret: 250. […].

17 [Publikationskontoret: Indsæt henvisning til rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om revisionsklausulerne i direktiv 2013/34/EU, 2014/95/EU og 2013/50/EU og ledsagende SWD om Fitness Check].

– målrettet onlinehøring af virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktivet om ikke-finansiel rapportering, der blev gennemført for Kommissionen af eksterne konsulenter (CEPS) fra december 2019 til marts 2020

– onlinefeedback til Kommissionens indledende konsekvensanalyse med henblik på revisionen af direktivet om ikke-finansiel rapportering fra januar til februar 2020

– åben offentlig onlinehøring om revisionen af direktivet om ikke-finansiel rapportering fra februar til juni 2020

– målrettet onlineundersøgelse af SMV'er (SMV-panelet) om bæredygtighedsrapportering fra marts til maj 2020.

Kommissionen afholdt også workshops med flere interessenter om væsentlighedsbegrebet (november 2019) og revision af bæredygtighedsoplysninger (december 2020) samt særskilte høringsmøder med forskellige interessentgrupper i maj 2020 (virksomheder, civilsamfundsorganisationer og fagforeninger).

Høringerne viste, at der er en række forskelle mellem brugere og de parter, der udarbejder bæredygtighedsoplysninger. Brugerne foretrækker ofte detaljerede og omfattende rapporteringskrav. En række parter, der udarbejder bæredygtighedsoplysninger, udtrykte bekymring over omkostningerne ved sådanne krav og gav ofte udtryk for, at de ønskede en høj grad af frihed med hensyn til, hvilke oplysninger der skal indberettes, og hvordan oplysningerne skal indberettes.

Den åbne offentlige høring om revisionen af direktivet om ikke-finansiel rapportering viste imidlertid, at der var meget stærk støtte til obligatoriske standarder for bæredygtighedsrapportering (over 80 % af alle respondenter, herunder 81 % af de respondenter, som er eller repræsenterer virksomheder, der udarbejder bæredygtighedsrapporter). Mange interessenter understregede, at de standarder for bæredygtighedsrapportering, der eventuelt udvikles af EU, bør baseres på og være i overensstemmelse med internationale initiativer til fastsættelse af standarder. Interessenterne understregede også behovet for at præcisere forpligtelsen til at rapportere efter det dobbelte væsentlighedsperspektiv.

Høringerne viste også, at der var stærk støtte til foranstaltninger, der kan sikre, at kravene til bæredygtighedsrapportering i direktivet om ikke-finansiel rapportering tilpasses den relevante EU-lovgivning, herunder navnlig forordningen om oplysninger om bæredygtig finansiering og klassificeringsforordningen.

Interessenterne har mange forskellige synspunkter med hensyn til, hvilke kategorier af virksomheder der bør være underlagt obligatoriske rapporteringskrav. De fleste civilsamfundsorganisationer og fagforeninger støtter en udvidelse af anvendelsesområdet for direktivet om ikke-finansiel rapportering til at omfatte en bred vifte af virksomheder, herunder store ikkebørsnoterede virksomheder og SMV'er. Mange finansieringsinstitutter og kapitalforvaltere støtter indførelsen af forholdsmæssige rapporteringskrav for SMV'er, navnlig børsnoterede SMV'er. Generelle erhvervsorganisationer argumenterede primært imod en udvidelse af anvendelsesområdet for rapporteringskrav. Organisationer, der repræsenterer SMV'er, og især SMV'erne selv, er imod indførelsen af obligatoriske krav for SMV'er, men er åbne over for idéen om forholdsmæssige frivillige standarder for dem. Forskellige interessentgrupper foreslog, at rapporteringskravene også skulle gælde for ikke-EU-virksomheder.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ved udarbejdelsen af dette forslag tog Kommissionen hensyn til anbefalingerne fra den taskforce, der er nedsat af Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG) med det formål at undersøge muligheden for at udvikle europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering[18]. Kommissionen overvejede også anbefalingerne fra formanden for EFRAG vedrørende mulige forvaltningsmæssige ændringer af EFRAG, hvis gruppen anmodes om at udvikle sådanne standarder[19]. Forvaltningen af EFRAG vil blive ændret i overensstemmelse hermed, inden EFRAG forelægger et udkast til standarder for Kommissionen. Der bør navnlig oprettes en ny søjle for bæredygtighedsrapportering sideløbende med EFRAG's eksisterende søjle for finansiel rapportering. Den nye søjle bør have en solid forvaltningsstruktur og en relevant proces, der afspejler dens rolle med hensyn til at udvikle standarder. Den bør integrere en bredere vifte af interessenter end dem, der traditionelt er involveret i finansiel rapportering, herunder en afbalanceret repræsentation af eksperter fra nationale myndigheder, civilsamfundet og den private sektor.

Kommissionen hyrede konsulenter til at indsamle data om bæredygtighedsrapportering, herunder omkostninger, gennem en undersøgelse af virksomheder omfattet af anvendelsesområdet for direktivet om ikke-finansiel rapportering[20]. Kommissionen hyrede også konsulenter til at analysere markedet og den nuværende praksis med hensyn til levering af data, kreditvurderinger og analyser vedrørende bæredygtighed til den finansielle sektor[21].

- **Konsekvensanalyse**

Kommissionens tjenestegrene har udarbejdet en konsekvensanalyse til dette forslag[22]. Udvalget for Forskriftskontrol har afgivet en positiv udtalelse med forbehold vedrørende udkastet til konsekvensanalyse[23].

Konsekvensanalysen fokuserede på de politiske valg inden for tre områder: 1) standardisering — om der skal udvikles EU-standarder for bæredygtighedsrapportering, og om det skal kræves, at virksomhederne anvender dem, 2) revision (kontrol) — hvorvidt de indberettede bæredygtighedsoplysninger skal revideres, og i givet fald på hvilket niveau, og 3) anvendelsesområde — hvilke kategorier af virksomheder skal være omfattet af rapporteringskravene.

Den foretrukne politiske løsningsmodel, der udpeges i konsekvensanalysen, vil:

1) kræve, at alle virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet, indberetter i overensstemmelse med EU's standarder

2) kræve, at alle virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet, sørger for begrænset revision af de indberettede bæredygtighedsoplysninger, mens der

---

18 https://www.efrag.org/Lab2.

19 https://www.efrag.org/Assets/Download?assetUrl=%2fsites%2fwebpublishing%2fSiteAssets%2fJean-Paul%2520Gauz%c3%a8s%2520-%2520Ad%2520Personam%2520Mandate%2520-%2520Final%2520Report%2520-%252005-03-2021.pdf.

20 Undersøgelse vedrørende direktivet om ikke-finansiel rapportering https://data.europa.eu/doi/10.2874/229601.

21 Undersøgelse om kreditvurderinger, data og analyser på bæredygtighedsområdet: https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104.

22 Publikationskontoret: Indsæt link til IA SWD(2021)150.

23 Publikationskontoret: Indsæt link til RSB-udtalelse om IA SWD(2021)150.

medtages en mulighed for at gå i retning af et krav om rimelig revision på et senere tidspunkt, og

3) udvide anvendelsesområdet til alle store virksomheder og alle store virksomheder, der er noteret på regulerede markeder i EU, bortset fra børsnoterede mikrovirksomheder. Anvendelsesområdet vil omfatte virksomheder, der ikke er etableret i EU, som er noteret på regulerede markeder i EU, og ikke-EU-virksomheders dattervirksomheder i EU.

Den foretrukne løsningsmodel er den bedste afvejning mellem to mulige tiltag. Den ene er detaljerede og præskriptive rapporteringskrav, et krav om stærk revision og et bredt anvendelsesområde — meget effektiv med hensyn til at opfylde brugernes behov, men dyrere for de parter, der udarbejder oplysningerne. Den anden er mindre detaljerede rapporteringskrav, et krav om mindre stærk revision og et snævrere anvendelsesområde — mindre effektiv med hensyn til at opfylde brugernes behov, men også billigere for de parter, der udarbejder oplysningerne, i hvert fald på kort sigt. Hensigten er at opnå det bedste resultat med hensyn til mål og dermed forbundne omkostninger.

Den foretrukne løsningsmodel giver også medlemsstaterne mulighed for at give andre uafhængige udbydere af revisionstjenester end revisorer eller revisionsfirmaer bemyndigelse til at udføre revision af bæredygtighedsrapportering. Formålet hermed er at give virksomhederne et bredere udvalg af udbydere af revisionstjenester, som tilbyder revision af bæredygtighedsrapportering.

Brugerne vil få gavn af bedre adgang til sammenlignelige, relevante og pålidelige bæredygtighedsoplysninger fra flere virksomheder. Dette vil igen mindske de risici, der er forbundet med investeringsrisici i det finansielle system, øge de finansielle strømme til virksomheder, som har en positiv indvirkning på mennesker og miljø, og gøre virksomhederne mere ansvarlige. Løsningsmodellen vil give sparere og investorer, der ønsker at investere bæredygtigt, mulighed for at gøre det. Den foreslåede løsningsmodel vil sikre, at omkring 49 000 virksomheder indberetter bæredygtighedsoplysninger (75 % af omsætningen for alle selskaber med begrænset ansvar), sammenlignet med de nuværende 11 600 virksomheder (47 % af omsætningen for alle selskaber med begrænset ansvar), som er omfattet af anvendelsesområdet for direktivet om ikke-finansiel rapportering. Alle store virksomheder og alle virksomheder, der er noteret på regulerede markeder i EU (undtagen børsnoterede mikrovirksomheder), vil skulle anvende EU's standarder for bæredygtighedsrapportering og sørge for revision af de indberettede oplysninger. Til sammenligning anslås det på nuværende tidspunkt, at kun 20 % af de store virksomheder fuldt ud anvender standarder for bæredygtighedsrapportering, og at kun 30 % sørger for en form for revision. Den foreslåede løsningsmodel vil have indirekte positive virkninger for de grundlæggende rettigheder samt for mennesker og miljø, da strengere rapporteringskrav kan påvirke virksomhedernes adfærd i positiv retning.

De samlede anslåede omkostninger ved den foretrukne løsningsmodel for de parter, der udarbejder oplysningerne, er 1 200 mio. EUR i engangsomkostninger og 3 600 mio. EUR i årlige tilbagevendende omkostninger. De parter, der udarbejder oplysningerne, vil desuden pådrage sig omkostninger i medfør af rapporteringskravene i klassificeringsforordningens artikel 8[24]. Hvis EU ikke træffer foranstaltninger, forventes omkostningerne for de parter, der

[24] Disse omkostningers anslåede størrelse er medtaget i konsekvensanalysen til den delegerede retsakt om et klassificeringssystem for modvirkning af eller tilpasning til klimaændringer (C(2021)2800, IA

udarbejder oplysningerne, under alle omstændigheder at stige betydeligt som følge af en stigning i de ukoordinerede informationskrav fra brugerne, den manglende enighed om, hvilke oplysninger virksomhederne skal indberette for at opfylde brugernes behov, og de fortsatte vanskeligheder med at indhente de bæredygtighedsoplysninger, som de parter, der udarbejder oplysningerne, skal bruge til deres egne rapporteringsformål, fra leverandører, klienter og investeringsmodtagende virksomheder. Manglen på tilstrækkeligt detaljerede data gør det umuligt at beregne omkostningerne for de parter, der udarbejder oplysningerne, hvis der ikke vedtages nye regler. Det anslås imidlertid, at anvendelsen af standarder kan føre til årlige besparelser på 24 200-41 700 EUR pr. virksomhed (ca. 280-490 mio. EUR om året for de virksomheder, der i øjeblikket er omfattet af direktivet om ikke-finansiel rapportering, og 1 200-2 000 mio. EUR om året ved den foretrukne løsningsmodel), hvis standarderne fuldstændigt fjerner behovet for yderligere anmodninger om oplysninger til de parter, der udarbejder oplysningerne[25].

EU-virksomheder risikerer at pådrage sig højere rapporteringsomkostninger end ikke-EU-virksomheder, hvis andre jurisdiktioner ikke anvender en tilgang svarende til den tilgang, der er skitseret i dette forslag. Dette kan føre til ulige behandling af EU-virksomheder og ikke-EU-virksomheder og kan derfor være til skade for konkurrencen på EU's indre marked. For at mindske denne risiko er ikke-EU-virksomheders dattervirksomheder i EU og alle ikke-EU-virksomheder med omsættelige værdipapirer, der er noteret på et reguleret marked i EU, omfattet af rapporteringskravene i forslaget.

- **Målrettet regulering og forenkling**

For at bidrage til at sikre investorbeskyttelsen bør alle virksomheder, der er noteret på regulerede markeder, i princippet være underlagt de samme regler om offentliggørelse. SMV'er, der er noteret på regulerede markeder i EU, vil derfor skulle opfylde de foreslåede nye krav om bæredygtighedsrapportering[26]. Kravene til SMV'er, der er noteret på regulerede markeder i EU, vil imidlertid først finde anvendelse tre år, efter at de finder anvendelse på andre virksomheder, for at tage hensyn til de mindre virksomheders relative økonomiske vanskeligheder som følge af covid-19-pandemien. Denne indfasningsperiode vil også gøre det muligt for børsnoterede SMV'er at anvende de nye krav, når praksis for rapportering og revision af bæredygtighedsoplysninger har nået en højere grad af modenhed. Oplysningskravene i dette forslag finder ikke anvendelse på SMV'er med omsættelige værdipapirer, der er noteret på SMV-vækstmarkeder eller multilaterale handelsfaciliteter. Af hensyn til proportionaliteten finder de desuden ikke anvendelse på mikrovirksomheder, der er børsnoteret på regulerede markeder i EU.

Ifølge dette krav skal andre SMV'er ikke indberette bæredygtighedsoplysninger. Ikkebørsnoterede SMV'er kan dog vælge frivilligt at anvende de standarder for bæredygtighedsrapportering, som Kommissionen vil vedtage som delegerede retsakter for børsnoterede SMV'er. Formålet med dette er at gøre det muligt for alle SMV'er at indberette oplysninger på en omkostningseffektiv måde som svar på de mange anmodninger om oplysninger, som de modtager fra andre virksomheder, som de driver forretning med, f.eks.

SWD(2021)152): 1 200-3 700 mio. EUR i engangsomkostninger og 600-1 500 mio. EUR i årlige tilbagevendende omkostninger.

[25] Disse beregninger er baseret på svarene på den undersøgelse, som Sustainability Institute (ERM) udførte som led i deres undersøgelse af bæredygtighedsvurderinger og -analyser (https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104).

[26] Bortset fra børsnoterede mikrovirksomheder.

banker, forsikringsselskaber og store erhvervskunder, og at hjælpe med at fastlægge grænserne for de oplysninger, som virksomhederne med rimelighed kan forvente fra SMV'er i deres værdikæde. Sådanne standarder kan også hjælpe SMV'er med at tiltrække yderligere investeringer og finansiering og med fuldt ud at deltage i og bidrage til omstillingen til en bæredygtig økonomi som beskrevet i den europæiske grønne pagt. SMV-standarderne vil udgøre en reference for virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for direktivet om virksomheders bæredygtighedsrapportering, med hensyn til det niveau af oplysninger, som de med rimelighed kan anmode SMV-leverandører og -kunder i deres værdikæder om.

Dette forslag er digitalt forberedt, da det kræver, at virksomhederne digitalt tagger indberettede bæredygtighedsoplysninger i overensstemmelse med et digitalt klassificeringssystem.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag overholder de grundlæggende rettigheder og principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Det vil have en indirekte positiv indvirkning på de grundlæggende rettigheder, da strengere rapporteringskrav kan påvirke virksomhedernes adfærd i positiv retning. Det kan medvirke til at gøre virksomhederne mere bevidste om grundlæggende rettigheder og have en positiv indflydelse på den måde, hvorpå de håndterer faktiske og potentielle negative indvirkninger på de grundlæggende rettigheder. Det kan også medvirke til at øge kapitalstrømmene til virksomheder, der respekterer de grundlæggende rettigheder, og generelt gøre virksomhederne mere ansvarlige for deres indvirkning på de grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen budgetmæssige konsekvenser. Udgifterne til finansiering af udviklingen af EU's standarder for bæredygtighedsrapportering vil blive afholdt med eksisterende budgetmidler.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

For at overvåge de fremskridt, der gøres med hensyn til at nå forslagets specifikke mål, vil Kommissionen undersøge muligheden for at arrangere periodiske undersøgelser af brugere og de parter, der udarbejder oplysningerne, afhængigt af om der er finansielle ressourcer til rådighed.

Forslaget indeholder et krav om, at Kommissionen skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af kravene til revision senest tre år efter dette direktivs ikrafttræden. Denne rapport ledsages om nødvendigt af lovgivningsforslag om strengere revisionskrav ("rimelig revision").

Dette forslag omfatter ikke krav om en gennemførelsesplan.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Det anses ikke for nødvendigt med forklarende dokumenter.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Ved artikel 1 ændres direktiv 2013/34/EU ("regnskabsdirektivet").

Ved artikel 1, stk. 1, udvides anvendelsesområdet for regnskabsdirektivets artikler vedrørende forpligtelserne til bæredygtighedsrapportering til kreditinstitutter og forsikringsselskaber, som ifølge regnskabsdirektivet ikke er selskaber med begrænset ansvar eller ikke anses for at have begrænset ansvar, herunder kooperative banker og gensidige og kooperative forsikringsselskaber, forudsat at de opfylder de relevante størrelseskriterier.

I artikel 1, stk. 2, defineres visse udtryk, som er nødvendige for forslaget. Udtrykkene "bæredygtighedsspørgsmål" og "bæredygtighedsrapportering", introduceres og defineres, idet der i de eksisterende bestemmelser i regnskabsdirektivet henvises til "ikke-finansielle oplysninger". Også udtrykkene "uafhængig udbyder af revisionstjenester" og "immaterielle aktiver" defineres.

Artikel 1, stk. 3, erstatter regnskabsdirektivets artikel 19a, som indeholder kravene til bæredygtighedsrapportering for visse virksomheder. Artikel 19a foreslås ændret som følger:

– Det personelle anvendelsesområde for rapporteringskravene ændres, så de finder anvendelse på alle store virksomheder og alle virksomheder, der er noteret på regulerede markeder i EU, bortset fra mikrovirksomheder. For at lette rapporteringsbyrden for børsnoterede SMV'er skal de først begynde at aflægge rapport i overensstemmelse dette direktiv tre år efter dets ikrafttræden.

– Princippet om dobbelt væsentlighed præciseres, således at enhver tvetydighed med hensyn til den omstændighed, at virksomhederne skal indberette oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker dem, og oplysninger, der er nødvendige for at forstå den indvirkning, som de selv har på mennesker og miljø, fjernes.

– De oplysninger, som virksomhederne skal fremlægge, beskrives nærmere. Sammenlignet med de eksisterende bestemmelser introduceres der nye krav til virksomhederne om at indgive oplysninger om deres strategi, mål, bestyrelsens og ledelsens rolle, de væsentligste negative virkninger, der er forbundet med virksomheden og dens værdikæde, immaterielle aktiver, og hvordan de har identificeret de oplysninger, de indberetter.

– Det præciseres, at virksomhederne bør indberette kvalitative og kvantitative oplysninger, fremadrettede og retrospektive oplysninger samt oplysninger, der dækker kort-, mellem- og langsigtede tidshorisonter.

– Det kræves, at alle virksomheder inden for anvendelsesområdet indgiver rapporter i overensstemmelse med de europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering, og SMV'er inden for anvendelsesområdet får mulighed for at indgive rapporter i overensstemmelse med standarder for bæredygtighedsrapportering, der er specifikke for SMV'er.

– Medlemsstaternes mulighed for at tillade, at virksomhederne indgiver de krævede oplysninger i en særskilt rapport, som ikke er en del af ledelsesberetningen, fjernes.

– Det kræves, at dattervirksomheder offentliggør den konsoliderede ledelsesberetning for modervirksomheden, som rapporterer på koncernniveau, og at der i den enkelte juridiske enheds (individuelle) ledelsesberetning medtages en henvisning til det forhold, at den pågældende virksomhed er fritaget for direktivets krav.

Ved artikel 1, stk. 4, føjes der tre nye bestemmelser, artikel 19b, 19c og 19d, til regnskabsdirektivet vedrørende standarder for bæredygtighedsrapportering. Ved artikel 19b tillægges Kommissionen beføjelser til at vedtage EU-standarder for bæredygtighedsrapportering ved hjælp af delegerede retsakter, og kravene til deres vedtagelse anføres i denne artikel. For det første fastsættes minimumskvalitetskriterier, som de oplysninger, der indberettes i overensstemmelse med standarderne, skal opfylde. For det andet udpeges de emner, som standarderne bør omfatte. For det tredje udpeges de instrumenter og initiativer, som Kommissionen bør tage særligt hensyn til, når den træffer afgørelse om indholdet af de delegerede retsakter, herunder visse EU-retsakter, og arbejdet med globale initiativer til fastsættelse af standarder for bæredygtighedsrapportering. Det kræves også, at Kommissionen vedtager et første sæt standarder senest den 31. oktober 2022. I dette sæt standarder bør det præciseres, hvilke oplysninger virksomhederne bør indberette om alle bæredygtighedsspørgsmål og rapporteringsområder, der er nævnt i artikel 19a, stk. 2. I disse delegerede retsakter bør det som minimum angives, hvilke oplysninger virksomhederne skal indberette for at opfylde behovene hos deltagere på det finansielle marked i henhold til oplysningskravene i forordning (EU) 2019/2088. Der bør vedtages endnu et sæt standarder senest den 31. oktober 2023. I dette sæt standarder angives de supplerende oplysninger, som virksomhederne bør indberette om bæredygtighedsspørgsmål og rapporteringsområder, der er anført i artikel 19a, stk. 2, og oplysninger, der er specifikke for den sektor, som virksomheden er aktiv i. Endelig skal Kommissionen i henhold til artikel 19b revidere standarderne mindst hvert tredje år for at tage hensyn til den relevante udvikling, herunder udviklingen inden for internationale standarder. I henhold til artikel 19c skal Kommissionen vedtage standarder for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder senest den 31. oktober 2023. I henhold til artikel 19d skal virksomhederne udarbejde deres regnskaber og deres ledelsesberetning i et fælles elektronisk rapporteringsformat i overensstemmelse med artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 og markere bæredygtighedsoplysninger som anført i den pågældende forordning[27].

Ved artikel 1, stk. 5, ændres artikel 20, således at børsnoterede virksomheder, der er omfattet af denne bestemmelse, skal medtage en henvisning til køn i deres beskrivelse af den mangfoldighedspolitik, der anvendes i forbindelse med virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer. Artikel 20 ændres også, således at børsnoterede virksomheder, der er omfattet af artikel 20, skal overholde kravene i litra c), f) og g) ved at medtage de nødvendige oplysninger som led i deres bæredygtighedsrapportering[28].

Ved artikel 1, stk. 6, ændres regnskabsdirektivets artikel 23, idet det præciseres, at undtagelserne for konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger fungerer uafhængigt af undtagelserne for konsolideret bæredygtighedsrapportering. Dette betyder, at en virksomhed kan undtages fra pligten til at udarbejde et konsolideret regnskab, men ikke fra kravet om konsolideret bæredygtighedsrapportering. Dette er tilfældet, hvis virksomhedens øverste modervirksomhed udarbejder konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende krav, hvis der er tale

[27] Et mark-up-sprog er et computersprog, hvor der anvendes en specifik kodningsteknik ("tags") til at definere elementerne i et dokument, således at oplysninger kan præsenteres i et format, der kan læses af både maskiner og mennesker.

[28] Litra c) omhandler interne kontrol- og risikostyringssystemer i forbindelse med regnskabsaflæggelsesproceduren. Litra f) omhandler sammensætningen af administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne samt disses funktion. Litra g) omhandler mangfoldighedspolitikken, der anvendes i forbindelse med virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer.

om et ikke-EU-land, men ikke udarbejder konsoliderede bæredygtighedsrapporter i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende krav, hvis der er tale om et ikke-EU-land.

Artikel 1, stk. 7, erstatter regnskabsdirektivets artikel 29a, således at alle krav vedrørende bæredygtighedsrapportering i artikel 19a finder anvendelse på modervirksomheder, der indberetter på et konsolideret grundlag for hele koncernen.

Artikel 1, stk. 8, ændrer regnskabsdirektivets artikel 30 med henblik at bringe bestemmelsen i overensstemmelse med de nye krav vedrørende bæredygtighedsrapportering. Ændringen af bestemmelsen bevirker for det første, at medlemsstaterne skal kræve, at virksomhederne senest 12 måneder efter balancetidspunktet offentliggør det behørigt godkendte årsregnskab og ledelsesberetningen i det elektroniske format, der er foreskrevet i den nye artikel 19d. Ændringen bevirker for det andet, at en udtalelse om bæredygtighedsrapportering, hvis denne afgives af en anden uafhængig udbyder af revisionstjenester end revisoren, offentliggøres sammen med årsregnskabet og ledelsesberetningen. Endelig bevirker ændringen, at medlemsstaterne skal sikre, at ledelsesberetninger, der indeholder bæredygtighedsrapportering, stilles til rådighed for den relevante officielt udpegede mekanisme, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF (gennemsigtighedsdirektivet), umiddelbart efter deres offentliggørelse. Det præciseres, at den relevante officielt udpegede mekanisme bør være en af de officielt udpegede mekanismer i den medlemsstat, hvor den pågældende virksomhed har sit hjemsted, hvis den virksomhed, der udarbejder bæredygtighedsrapportering, ikke er noteret på regulerede markeder i EU. Dette er nødvendigt for at medtage de bæredygtighedsoplysninger, der fremlægges af virksomheder, i det europæiske fælles adgangspunkt, der oprettes som bebudet i aktion 1 i handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen.

Ved artikel 1, stk. 9, ændres regnskabsdirektivets artikel 33, så det kollektive ansvar for medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer tilpasses de reviderede krav til bæredygtighedsrapportering. Det kræves navnlig, at administrations-, ledelses- og tilsynsorganerne skal sikre, at den pågældende virksomhed rapporterer i overensstemmelse med EU's standarder for bæredygtighedsrapportering i det krævede digitale format, og henvisningen til den særskilte rapport om bæredygtighed, der aktuelt tillades, udgår.

Artikel 1, stk. 10, ændrer regnskabsdirektivets artikel 34 med hensyn til revision af bæredygtighedsrapportering. Det kræves navnlig, at revisoren udfører en begrænset revision af en virksomheds bæredygtighedsrapportering, herunder af bæredygtighedsrapporteringens overholdelse af rapporteringsstandarderne, af den procedure, virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der er indberettet efter standarderne, af mærkningen af bæredygtighedsrapportering og af de indikatorer, der er indberettet i henhold til klassificeringsforordningens artikel 8. Medlemsstaterne får desuden mulighed for at tillade enhver uafhængig udbyder af revisionstjenester, der er akkrediteret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008, afgiver en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen på grundlag af en begrænset revision. Det kræves også, at medlemsstaterne sikrer, at der fastsættes konsekvente krav til alle personer og virksomheder, herunder revisorer og revisionsfirmaer, som har tilladelse til at afgive udtalelse om revision af bæredygtighedsrapportering.

Ved artikel 1, stk. 11, ændres regnskabsdirektivets artikel 49, idet betingelserne for at bemyndige Kommissionen til at vedtage de delegerede retsakter om standarder for bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i den nye artikel 19b, fastsættes. Det kræves, at

Kommissionen tager hensyn til den tekniske rådgivning fra Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG), når den udarbejder disse retsakter, såfremt den er udviklet på passende vis under hensyntagen til offentligt tilsyn og gennemsigtighed og med ekspertbistand fra relevante interessenter, og den er ledsaget af cost-benefit-analyser, som vil lette Kommissionens vedtagelse af standarder. I henhold til dette stykke skal Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) også afgive udtalelse om EFRAG's tekniske rådgivning, inden den vedtager standarder. Denne udtalelse afgives senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning. Dette er en rimelig periode, da ESMA vil blive inddraget i EFRAG's arbejde og derfor vil blive gjort bekendt med indholdet af EFRAG's tekniske rådgivning, inden den forelægges for Kommissionen. Kommissionen skal også høre medlemsstaternes ekspertgruppe vedrørende bæredygtig finansiering, Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA), Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), Det Europæiske Miljøagentur (EEA), Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), Den Europæiske Centralbank, Udvalget af Europæiske Revisionstilsynsmyndigheder og platformen for bæredygtig finansiering, inden den vedtager standarder. Hvis et af disse organer beslutter at afgive en udtalelse, skal det gøre dette senest to måneder efter den dato, hvor det blev hørt af Kommissionen.

Ved artikel 1, stk. 12, ændres regnskabsdirektivets artikel 51, idet det præciseres, hvilke typer sanktioner og administrative foranstaltninger medlemsstaterne som minimum bør anvende i tilfælde af overtrædelser af de nationale bestemmelser, der gennemfører regnskabsdirektivets krav vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Ved artikel 2 ændres direktiv 2004/109/EF (gennemsigtighedsdirektivet).

I artikel 2, stk. 1, tilføjes og defineres udtrykket "bæredygtighedsrapportering", som er nødvendigt for forslaget.

Ved artikel 2, stk. 2, ændres gennemsigtighedsdirektivets artikel 4 med henblik på at tage hensyn til den del af de regulerede oplysninger, der vedrører bæredygtighedsrapportering, som skal udarbejdes og offentliggøres i henhold til dets bestemmelser. Ændringen bevirker for det første, at årsrapporten skal omfatte erklæringer fra udstederens regnskabsansvarlige om, at ledelsesberetningen efter deres bedste overbevisning er udarbejdet i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering som krævet i direktiv 2013/34/EU, hvor det er relevant. Kravet om at medtage bæredygtighedsrapportering i ledelsesberetningen som følge af de ændringer, der indføres ved dette direktiv, overflødiggør behovet for at ændre artikel 4, stk. 2, litra b), i direktiv 2004/109/EF. For det andet ajourføres henvisningerne til bestemmelserne i regnskabsdirektivet og direktiv 2006/43/EF (revisionsdirektivet) med hensyn til kravet om revision regnskaber i overensstemmelse med regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, med hensyn til kravet om, at revisoren eller revisionsfirmaet skal angive, om de har fundet væsentlige fejlagtige angivelser i ledelsesberetningen, og med hensyn til kravet om offentliggørelse af revisionspåtegningen, herunder udtalelsen om revisionen af bæredygtighedsrapporteringen. Endelig ajourføres og ændres henvisningerne til regnskabsdirektivets bestemmelser om udarbejdelse af ledelsesberetningen med henblik på at kræve bæredygtighedsrapportering. I medfør af disse ændringer kan kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering udvides til virksomheder, der er noteret på regulerede markeder i EU, undtagen mikrovirksomheder, herunder udstedere uden for EU. De præciserer også de nationale kompetente myndigheders retlige mandat til at føre tilsyn med bæredygtighedsrapporteringen.

Artikel 2, stk. 3, ændrer gennemsigtighedsdirektivets artikel 23, stk. 4, således at Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage foranstaltninger om indførelse af en mekanisme til konstatering af, om de standarder for bæredygtighedsrapportering, der anvendes af ikke-EU-udstedere, er ækvivalente, og til at træffe de nødvendige afgørelser om en sådan ækvivalens. Alle afgørelser om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering, der anvendes af ikke-EU-udstedere, er uafhængige af ækvivalensafgørelser vedrørende regnskabsstandarder.

Ved artikel 2, stk. 4, føjes artikel 28, litra d), til gennemsigtighedsdirektivet med henblik på at kræve, at Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) udsteder retningslinjer til de nationale kompetente myndigheder for at fremme tilsynskonvergens af bæredygtighedsrapportering. I ESMA-forordningen (forordning (EU) nr. 1095/2010) udpeges gennemsigtighedsdirektivet som en af de EU-retsakter, der definerer ESMA's kompetenceområde.

Ved artikel 3 ændres direktiv 2006/43/EF ("revisionsdirektivet").

Ved artikel 3, stk. 1, ændres revisionsdirektivets artikel 1, dets emne, med henblik på at medtage revision af årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering, hvis den udføres af den revisor eller det revisionsfirma, der udfører den lovpligtige revision af en virksomheds årsregnskaber.

Ved artikel 3, stk. 2, ændres og indføjes visse definitioner, der er nødvendige for forslaget, i revisionsdirektivets artikel 2. Definitionerne af "revisor" og "revisionsfirma" ændres med henblik på at tage hensyn til deres potentielle arbejde med at kontrollere bæredygtighedsrapportering, hvor det er relevant. Udtrykket "revision af bæredygtighedsrapportering" og "bæredygtighedsrapportering" indføres og defineres også.

Ved artikel 3, stk. 3-7, ændres revisionsdirektivets artikel 6-11 med regler om godkendelse, faglig videreuddannelse og gensidig anerkendelse af revisorer og revisionsfirmaer med det formål at sikre, at revisorer har den nødvendige teoretiske viden om emner, der er relevante for revisionen af bæredygtighedsrapportering, og kan anvende denne viden i praksis.

Ved artikel 3, stk. 7, ændres artikel 14, som indeholder bestemmelserne om de procedurer, som de kompetente myndigheder skal fastlægge for godkendelse af revisorer fra en anden medlemsstat. Den ændres med henblik på at sikre, at den egnethedsprøve, der anvendes, når en medlemsstat beslutter, at en ansøger, der ønsker at blive godkendt, skal underkastes en sådan prøve, også omfatter revisorens tilstrækkelige kendskab til værtsmedlemsstatens love og bestemmelser vedrørende revision af bæredygtighedsrapportering.

Ved artikel 3, stk. 8, tilføjes artikel 14a, som indeholder en grandfatherbestemmelse, der har til formål at sikre, at godkendte revisorer fortsat kan udføre lovpligtig revision og kan udføre revision af bæredygtighedsrapportering, når de ændrede lovkrav finder anvendelse. Medlemsstaterne bør sikre, at allerede godkendte revisorer tilegner sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og revision af bæredygtighedsrapportering via kravet om efteruddannelse i revisionsdirektivets artikel 13.

Ved artikel 3, stk. 9, ændres artikel 24b, således at reglerne om tilrettelæggelsen af revisorens arbejde omfatter henvisninger til deres arbejde med revision af bæredygtighedsrapportering. Ændringen bevirker navnlig, at det kræves, at den eller de ledende revisionspartnere inddrages aktivt i udførelsen af revisionen af bæredygtighedsrapportering, at revisoren ved udførelsen af revisionen af bæredygtighedsrapportering afsætter tilstrækkelig tid til opgaven

og tildeler tilstrækkelige ressourcer til, at han eller hun kan udføre sine opgaver korrekt, at honorarerne for revision af bæredygtighedsrapportering anføres i stamkortet for hver kunde, og at revisionsfilen indeholder oplysninger om revisionen af bæredygtighedsrapportering, når den udføres af revisoren.

Ved artikel 3, stk. 10, ændres artikel 25 med henblik på at kræve, at medlemsstaterne indfører passende regler for at forhindre, at honorarerne for revisionen af bæredygtighedsrapportering påvirkes eller bestemmes af levering af yderligere tjenesteydelser til den virksomhed, der revideres, eller baseres på tilfældigheder.

Ved artikel 3, stk. 11, indsættes artikel 25b for at udvide revisionsdirektivets regler om faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt, som skal overholdes af revisorer, der udfører revision af regnskaber, til deres arbejde med revision af bæredygtighedsrapportering.

Ved artikel 3, stk. 12, indsættes artikel 26a med krav om, at medlemsstaterne skal kræve, at revisorer udfører revision af bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med de revisionsstandarder, der vedtages af Kommissionen, og anvender nationale revisionsstandarder, -procedurer eller -krav, medmindre Kommissionen har vedtaget en revisionsstandard, der omhandler den samme genstand. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage revisionsstandarder ved hjælp af delegerede retsakter med henblik på at fastlægge de procedurer, som revisoren skal følge, når denne udarbejder sine konklusioner om revisionen af bæredygtighedsrapportering, herunder planlægning af revisionen, risikobehandling og reaktion på risici, og den type konklusioner, der skal medtages i revisionspåtegningen. Det kræves også, at revisorerne baserer deres udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen på en rimelig revision, hvis Kommissionen benytter sin mulighed for at vedtage standarder for rimelig revision.

Ved artikel 3, stk. 13, indsættes artikel 27a med henblik på at udvide reglerne om lovpligtig revision af en koncern til at omfatte revision af konsolideret bæredygtighedsrapportering, hvis den udføres af revisoren.

Ved artikel 3, stk. 14, ændres artikel 28 med henblik på at kræve, at en revisor eller et revisionsfirma, der udfører revision af bæredygtighedsrapportering, fremlægger resultaterne i en revisionspåtegning og udarbejder denne påtegning i overensstemmelse med de krav om revisionsstandarder, der vedtages af EU eller den pågældende medlemsstat. I revisionspåtegningen bør navnlig den årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering specificeres samt den omfattede dato og periode. Den ramme for bæredygtighedsrapportering, der anvendes under udarbejdelsen heraf, angives. Der bør medtages en beskrivelse af omfanget af revisionen af bæredygtighedsrapportering og en angivelse af de revisionsstandarder, som revisionen af bæredygtighedsrapporteringen er udført efter. Endelig bør revisorens udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen medtages.

Ved artikel 3, stk. 15, ændres revisionsdirektivets artikel 29 vedrørende revisioners og revisionsfirmaers kvalitetssikringssystem med henblik på at sikre, at der udføres kvalitetssikringskontrol af revision af bæredygtighedsrapportering, og at de personer, der udfører kvalitetssikringskontrol, har tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for revision af bæredygtighedsrapportering.

Ved artikel 3, stk. 16, indsættes artikel 30g med henblik på at præcisere, at undersøgelses- og sanktionssystemer vedrørende revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision, også finder anvendelse på kontrol af bæredygtighedsrapportering.

Ved artikel 3, stk. 17, indsættes artikel 36a med henblik på at præcisere, at bestemmelserne om offentligt tilsyn og reguleringsaftaler mellem medlemsstaterne vedrørende lovpligtig revision også finder anvendelse på revision af bæredygtighedsrapportering.

Ved artikel 3, stk. 18, indsættes artikel 38a med henblik på at præcisere, at bestemmelserne om udnævnelse og afskedigelse af revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision, også finder anvendelse på revision af bæredygtighedsrapportering.

Ved artikel 3, stk. 19, ændres artikel 39 med henblik på at præcisere de opgaver, der varetages af revisionsudvalget vedrørende revision af bæredygtighedsrapportering. Revisionsudvalget bør navnlig underrette bestyrelsen eller tilsynsorganet i den reviderede virksomhed om resultatet af revisionen af bæredygtighedsrapportering og forklare, hvordan revisionsudvalget har bidraget til integriteten af bæredygtighedsrapporteringen, og hvad revisionsudvalgets rolle var i den proces. Det bør overvåge proceduren for bæredygtighedsrapportering, herunder den digitale rapporteringsprocedure, og den procedure, som virksomheden har udført for at udpege de indberettede oplysninger ifølge de relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, fremsætte henstillinger eller forslag til at sikre integriteten. Det bør overvåge, om virksomhedens interne kvalitetskontrol- og risikostyringssystemer, og i givet fald dens interne revision, fungerer effektivt med hensyn til bæredygtighedsrapporteringen i den reviderede virksomhed, herunder dens digitale rapportering som krævet i henhold til det ændrede regnskabsdirektiv, uden at krænke dens uafhængighed. Endelig bør det overvåge revisionen af den årlige og konsoliderede bæredygtighedsrapportering samt kontrollere og overvåge revisorers eller revisionsfirmaers afhængighed.

Ved artikel 3, stk. 20, ændres artikel 45 med henblik på at tilpasse kravene til registrering af og tilsyn med tredjelandsrevisorer og -revisionsfirmaer til direktivets nye anvendelsesområde, som omfatter revision af bæredygtighedsrapportering.

Ved artikel 3, stk. 21, ændres artikel 48a med henblik på at fastsætte betingelserne for udøvelsen af de beføjelser, der tillægges Kommissionen til at vedtage standarder for revision af bæredygtighedsrapportering i henhold artikel 26a, stk. 2.

Ved artikel 4 ændres forordning (EU) nr. 537/2014 (revisionsforordningen).

Ved artikel 4, stk. 1, ændres revisionsforordningens artikel 5 med henblik på at forbyde levering af konsulentydelser vedrørende udarbejdelse af bæredygtighedsrapportering i de perioder, der er fastsat i revisionsforordningens artikel 5, når de revisorer eller revisionsfirmaer, der udfører den lovpligtige revision, også udfører revisionen af bæredygtighedsrapportering.
Ved artikel 4, stk. 2, ændres artikel 14 med henblik på at kræve, at revisorer og revisionsfirmaer hvert år oplyser den kompetente myndighed om, hvilke indtægter blandt indtægterne fra ikkerevisionsydelser der stammer fra revision af bæredygtighedsrapportering.

I henhold til artikel 5 skal medlemsstaterne gennemføre direktivets artikel 1-3 senest den 1. december 2022, og de skal sikre, at dets bestemmelser finder anvendelse på virksomheder for det regnskabsår, der begynder den 1. januar 2023, eller i kalenderåret 2023.

I artikel 6 fastsættes ikrafttrædelsesdatoen for de ændrede bestemmelser i forordning (EU) nr. 537/2014 (revisionsforordningen) til den 1. januar 2023.

.

2021/0104 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og forordning (EU) nr. 537/2014 for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50 og 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[29],

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I sin meddelelse om den europæiske grønne pagt, der blev vedtaget den 11. december 2019[30], forpligtede Europa-Kommissionen sig til at revidere bestemmelserne om ikke-finansiel rapportering i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU[31]. Den europæiske grønne pagt er Den Europæiske Unions nye vækststrategi. Den har til formål at omdanne Unionen til en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi uden nettoemissioner af drivhusgasser inden 2050. Den har ligeledes til formål at beskytte, bevare og øge Unionens naturkapital og beskytte borgernes sundhed og trivsel mod miljørelaterede trusler og konsekvenser. Den europæiske grønne pagt sigter mod at afkoble økonomisk vækst fra ressourceforbruget og sikre, at alle regioner og borgere i Unionen deltager i en socialt retfærdig omstilling til et bæredygtigt økonomisk system. Dette vil bidrage til målet om at opbygge en økonomi, der tjener alle, styrke EU's sociale markedsøkonomi og bidrage til at sikre, at den er fremtidssikret, og at den giver mulighed for beskæftigelse, vækst og investeringer. Disse mål er særlig vigtige i betragtning af de socioøkonomiske skader, der er forårsaget af covid-19-pandemien, og nødvendigheden af en bæredygtig, inklusiv og

[29] EUT C […] af […], s. […].

[30] COM(2019) 640 final.

[31] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

retfærdig genopretning. I sit forslag af 4. marts 2020 til en europæisk klimalov foreslår Kommissionen, at målet om klimaneutralitet inden 2050 gøres bindende i Unionen[32].

(2) I sin *handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst* har Kommissionen fastsat foranstaltninger med henblik på at nå følgende mål: omlægge kapitalstrømme i retning af bæredygtige investeringer for at opnå en bæredygtig og inklusiv vækst, styre finansielle risici, der skyldes klimaændringer, ressourceudtømning, miljøforringelse og sociale problemer, samt fremme gennemsigtighed og langsigtede dispositioner for finansielle og økonomiske aktiviteter[33]. Virksomhedernes fremlæggelse af relevante, sammenlignelige og pålidelige bæredygtighedsoplysninger er en forudsætning for at nå disse mål. Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget en række retsakter som led i gennemførelsen af handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088[34] omhandler, hvordan deltagere på det finansielle marked og finansielle rådgivere skal fremlægge bæredygtighedsoplysninger for slutinvestorer og kapitalejere. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852[35] oprettes der et klassificeringssystem for miljømæssigt bæredygtige økonomiske aktiviteter med det formål at øge bæredygtige investeringer og bekæmpe grønvaskning af finansielle produkter, der uretmæssigt påstås at være bæredygtige. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2089[36], suppleret af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1816[37], (EU) 2020/1817[38] og (EU) 2020/1818[39], indføres der miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige ("ESG") oplysningskrav for benchmarkadministratorer og minimumsstandarder for opbygningen af EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013[40] skal store institutter, der har udstedt værdipapirer, som er optaget til handel på et reguleret marked,

---

32 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om rammerne for opnåelse af klimaneutralitet og om ændring af forordning (EU) 2018/1999 (den europæiske klimalov) [2020/0036 (COD)].

33 COM(2018) 97 final.

34 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).

35 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

36 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2089 af 27. november 2019 om ændring af forordning (EU) 2016/1011, for så vidt angår EU-benchmarks for klimaovergangen, Paristilpassede EU-benchmarks og bæredygtighedsrelaterede oplysninger om benchmarks (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 17).

37 Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1816 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår redegørelsen i benchmarkerklæringen for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer er afspejlet i hvert benchmark, der leveres og offentliggøres (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 1).

38 Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1817 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår minimumsindholdet af redegørelsen for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer afspejles i benchmarkmetodologien (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 12).

39 Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1818 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår minimumsstandarderne for EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 17).

40 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

fremlægge oplysninger om miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici fra og med den 28. juni 2022. De nye tilsynsmæssige rammer for investeringsselskaber, der er fastsat ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033[41] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034[42], indeholder bestemmelser om indførelsen af en dimension vedrørende miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici i de kompetente myndigheders tilsynskontrol- og vurderingsproces samt krav til investeringsselskaber om fremlæggelse af oplysninger om miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige risici, som finder anvendelse fra den 26. december 2022. Kommissionen har også bebudet et forslag om en EU-standard for grønne obligationer i sit arbejdsprogram for 2021, som følger op på handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst.

(3) Den 5. december 2019 understregede Rådet i sine konklusioner om kapitalmarkedsunionen betydningen af pålidelige, sammenlignelige og relevante oplysninger om bæredygtighedsrelaterede risici, muligheder og virkninger og opfordrede Kommissionen til at overveje at udvikle en europæisk ikke-finansiel rapporteringsstandard.

(4) I sin beslutning om bæredygtig finansiering af 29. maj 2018[43] opfordrede Europa-Parlamentet til en yderligere udvikling af rapporteringskravene inden for rammerne af direktiv 2013/34/EU. I sin beslutning om bæredygtig virksomhedsledelse af 17. december 2020[44] bifaldt Europa-Parlamentet Kommissionens tilsagn om at revidere direktiv 2013/34/EU og fremhævede behovet for at oprette en omfattende EU-lovgivningsramme for ikke-finansiel rapportering, der indeholder obligatoriske EU-standarder for ikke-finansiel rapportering. Europa-Parlamentet opfordrede til, at anvendelsesområdet for rapporteringskravene udvides til at omfatte yderligere kategorier af virksomheder og til indførelse af et revisionskrav.

(5) Den 25. september 2015 vedtog FN's generalforsamling en ny global ramme for bæredygtig udvikling, nemlig 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling ("2030-dagsordenen"). 2030-dagsordenen er centreret omkring målene for bæredygtig udvikling og omfatter de tre bæredygtighedsaspekter: økonomisk, social og miljømæssig. I Kommissionens meddelelse af 22. november 2016 om de næste skridt hen imod en bæredygtig europæisk fremtid knyttes målene for bæredygtig udvikling til Unionens politiske ramme for at sikre, at der fra starten tages hensyn til disse mål i alle Unionens foranstaltninger og politiske initiativer både i og uden for Unionen[45]. I sine konklusioner af 20. juni 2017 bekræftede Rådet, at Unionen og medlemsstaterne er fuldt ud engageret i gennemførelsen af 2030-dagsordenen på en fuldstændig, sammenhængende, omfattende, integreret og effektiv måde og i tæt samarbejde med partnere og andre interessenter[46].

---

41 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2033 af 27. november 2019 om tilsynsmæssige krav til investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 og (EU) nr. 806/2014 (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 1).

42 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2034 af 27. november 2019 om tilsyn med investeringsselskaber og om ændring af direktiv 2002/87/EF, 2009/65/EF, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU og 2014/65/EU (EUT L 314 af 5.12.2019, s. 64).

43 2018/2007(INI).

44 A9-0240/2020 (INI).

45 COM(2016) 739 final.

46 Rådets konklusioner af 20. juni 2017 om EU's indsats i forbindelse med 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling.

(6) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU[47] blev direktiv 2013/34/EU ændret for så vidt angår visse store virksomheders og koncerners offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger. Ved direktiv 2014/95/EU blev der indført et krav om, at virksomheder som minimum skal indberette oplysninger om miljømæssige, sociale og arbejdstagerrelaterede spørgsmål, respekt for menneskerettighederne og spørgsmål vedrørende bekæmpelse af korruption og bestikkelse. Med hensyn til disse emner blev virksomhederne i henhold til direktiv 2014/95/EU forpligtet til at offentliggøre oplysninger på følgende rapporteringsområder: forretningsmodel, politikker (herunder gennemførte due diligence-procedurer), resultatet af politikkerne, risici og risikostyring samt nøgleresultatindikatorer, der er relevante for virksomheden.

(7) Mange interessenter mener, at udtrykket "ikke-finansielle" er unøjagtigt, navnlig fordi det indebærer, at de pågældende oplysninger ikke har nogen økonomisk relevans. De pågældende oplysninger har imidlertid i stigende grad finansiel relevans. Mange organisationer, initiativer og fagfolk på dette område henviser til oplysninger om "bæredygtighed". Derfor foretrækkes det at anvende udtrykket "bæredygtighedsoplysninger" i stedet for "ikke-finansielle oplysninger". Direktiv 2013/34/EU bør derfor ændres for at tage hensyn til denne terminologiske ændring.

(8) De parter, der i sidste ende nyder godt af virksomhedernes bedre bæredygtighedsrapportering, er individuelle borgere og sparere. Sparere, der ønsker at investere bæredygtigt, vil få mulighed for at gøre det, mens alle borgere vil få gavn af et stabilt, bæredygtigt og inklusivt økonomisk system. For at realisere disse fordele skal de bæredygtighedsoplysninger, der fremlægges i virksomhedernes årsberetninger nå to primære grupper ("brugere"). Den første gruppe af brugere består af investorer, herunder kapitalforvaltere, der ønsker at få en bedre forståelse af de risici og muligheder, der er forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, for deres investeringer samt af disse investeringers indvirkning på mennesker og miljø. Den anden gruppe af brugere består af organisationer, herunder ikkestatslige organisationer og arbejdsmarkedets parter, der ønsker at få virksomhederne til at tage et større ansvar for deres aktiviteters indvirkning på mennesker og miljø. Andre interessenter kan også gøre brug af bæredygtighedsoplysninger, der fremlægges i årsberetninger. Virksomhedernes forretningspartnere, herunder kunder, kan bruge disse oplysninger til at få en forståelse af og om nødvendigt rapportere om bæredygtighedsrisici og virkninger gennem deres egne værdikæder. Politiske beslutningstagere og miljømyndigheder kan anvende sådanne oplysninger, navnlig på et aggregeret grundlag, til at overvåge miljømæssige og sociale tendenser, til at bidrage til miljøregnskaber og som grundlag for offentlige politikker. Kun få individuelle borgere og forbrugere konsulterer direkte virksomhedernes beretninger, men de kan anvende sådanne oplysninger indirekte, når de overvejer rådgivning eller udtalelser fra finansielle rådgivere eller ikkestatslige organisationer. Mange investorer og kapitalforvaltere køber bæredygtighedsoplysninger fra tredjepartsdataleverandører, som indsamler oplysninger fra forskellige kilder, herunder offentlige virksomhedsrapporter.

(9) Der har i de seneste år været en meget betydelig stigning i efterspørgslen efter oplysninger om virksomhedernes bæredygtighed, især fra investeringssamfundets side. Denne stigning i efterspørgslen skyldes, at risiciene for virksomhederne ændrer sig, og

[47] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om diversitet for visse store virksomheder og koncerner (EUT L 330 af 15.11.2014, s. 1).

at investorerne bliver mere og mere bevidste om de finansielle konsekvenser af disse risici. Dette er især tilfældet for klimarelaterede finansielle risici. Bevidstheden om risici for virksomheder og investeringer som følge af andre miljøspørgsmål og sociale spørgsmål, herunder sundhedsspørgsmål, er også voksende. Stigningen i efterspørgslen efter oplysninger om bæredygtighed skyldes også væksten i investeringsprodukter, der udtrykkeligt søger at opfylde visse bæredygtighedsstandarder eller nå visse bæredygtighedsmål. En del af denne stigning er den logiske konsekvens af tidligere vedtagne EU-retsakter, navnlig forordning (EU) 2019/2088 og forordning (EU) 2020/852. En del af stigningen ville under alle omstændigheder være sket på grund af den hastigt skiftende borgerbevidsthed, forbrugernes præferencer og markedspraksis. Covid-19-pandemien fremskynder yderligere stigningen i brugernes informationsbehov, især eftersom den har blotlagt sårbarhederne hos arbejdstagerne og i virksomhedens værdikæder. Oplysninger om miljøvirkninger er også relevante i forbindelse med afbødning af fremtidige pandemier med menneskelige forstyrrelser af økosystemer, som i stigende grad er knyttet til forekomsten og spredningen af sygdomme.

(10) Virksomhederne kan selv drage fordel af udførelsen af bæredygtighedsrapportering af høj kvalitet. Stigningen i antallet af investeringsprodukter, som sigter mod bæredygtighedsmål, betyder, at god bæredygtighedsrapportering kan forbedre en virksomheds adgang til finansiel kapital. Bæredygtighedsrapportering kan hjælpe virksomhederne med at identificere og styre deres egne risici og muligheder i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål. Sådan rapportering kan danne grundlag for bedre dialog og kommunikation mellem virksomhederne og deres interessenter og kan hjælpe virksomhederne med at forbedre deres omdømme.

(11) I rapporten om revisionsklausulen i direktivet om ikke-finansiel rapportering (direktiv 2014/95/EU) og den ledsagende kvalitetskontrol af virksomhedsrapportering udpeges visse problemer med hensyn til direktivets effektivitet[48]. Der er betydelig dokumentation for, at mange virksomheder ikke fremlægger væsentlige oplysninger om alle vigtige bæredygtighedsrelaterede emner. Ifølge rapporten er der er betydelige problemer med den begrænsede sammenlignelighed og pålidelighed af bæredygtighedsoplysninger. Mange virksomheder, som brugere har behov for bæredygtighedsoplysninger fra, er endvidere ikke forpligtet til at rapportere sådanne oplysninger.

(12) Uden politiske foranstaltninger forventes kløften mellem brugernes informationsbehov og de bæredygtighedsoplysninger, der indberettes af virksomhederne, at vokse. Denne kløft har betydelige negative konsekvenser. Investorerne kan ikke i tilstrækkelig grad tage hensyn til bæredygtighedsrelaterede risici og muligheder i deres investeringsbeslutninger. Aggregeringen af flere investeringsbeslutninger, hvor der ikke tages tilstrækkeligt hensyn til bæredygtighedsrelaterede risici, kan potentielt skabe systemiske risici, der truer den finansielle stabilitet. Den Europæiske Centralbank og internationale organisationer som f.eks. Rådet for Finansiel Stabilitet har påpeget disse systemiske risici, navnlig i forbindelse med klimaet. Investorernes kapacitet til at kanalisere finansielle ressourcer til virksomheder og økonomiske aktiviteter, der løser og ikke forværrer sociale og miljømæssige problemer, er også forringet, hvilket undergraver målene i den europæiske grønne pagt og

[48] Publikationskontoret: Indsæt henvisning til rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om revisionsklausulerne i direktiv 2013/34/EU, 2014/95/EU og 2013/50/EU og ledsagende SWD om Fitness Check.

handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst. Det er vanskeligere for ikkestatslige organisationer, arbejdsmarkedets parter, lokalsamfund, der er påvirket af virksomhedernes aktiviteter, og andre interessenter at drage virksomhederne til ansvar for deres indvirkning på mennesker og miljø. Dette medfører en mangel på ansvarlighed og kan medvirke til at mindske borgernes tillid til virksomhederne, hvilket igen kan have en negativ indvirkning på den sociale markedsøkonomis effektive funktion. Manglen på almindeligt accepterede parametre og metoder til at måle, værdiansætte og styre bæredygtighedsrelaterede risici er også en hindring for virksomhedernes indsats for at sikre, at deres forretningsmodeller og aktiviteter er bæredygtige.

(13) I rapporten om revisionsklausulen i direktiv 2014/95/EU og den tilhørende kvalitetskontrol af virksomhedsrapportering anerkendes der også en betydelig stigning i anmodningerne om oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål til virksomhedernes i et forsøg på at afhjælpe den eksisterende informationskløft. Desuden vil de løbende forventninger til virksomhederne om at anvende en række forskellige rammer og standarder sandsynligvis fortsætte og måske endda blive større, efterhånden som bæredygtighedsoplysninger tillægges større og større værdi. Hvis der ikke træffes politiske foranstaltninger for at skabe konsensus om, hvilke oplysninger virksomhederne skal indberette, vil der ske betydelige stigninger i omkostningerne og byrden for de indberettende virksomheder og for brugerne af sådanne oplysninger.

(14) Den voksende kløft mellem brugernes informationsbehov og virksomhedernes nuværende rapporteringspraksis gør det mere sandsynligt, at de enkelte medlemsstater vil indføre stadig mere divergerende nationale regler eller standarder. Forskellige rapporteringskrav i forskellige medlemsstater vil skabe yderligere omkostninger og kompleksitet for virksomheder, der opererer på tværs af grænserne, og dermed vil undergrave det indre marked samt etableringsfriheden og den frie bevægelighed for kapital i Unionen. Med sådanne forskellige rapporteringskrav er det også vanskeligere at sammenligne oplysningerne på tværs af grænserne, hvilket undergraver kapitalmarkedsunionen.

(15) Artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU finder anvendelse på store virksomheder af interesse for offentligheden med mere end 500 ansatte i gennemsnit og på virksomheder af interesse for offentligheden, som er modervirksomheder i en stor koncern med mere end 500 ansatte i gennemsnit på konsolideret niveau. I betragtning af stigningen i brugernes behov for bæredygtighedsoplysninger bør der stilles krav om, at flere virksomheder indberetter sådanne oplysninger. Det bør derfor kræves, at alle store virksomheder og alle virksomheder, der er noteret på regulerede markeder, undtagen mikrovirksomheder, indberetter detaljerede bæredygtighedsoplysninger. Alle virksomheder, der er modervirksomheder i store koncerner, bør desuden udarbejde bæredygtighedsrapporter på koncernniveau.

(16) Kravet om, at også store ikke-børsnoterede virksomheder skal fremlægge oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål, skyldes hovedsagelig bekymringer om sådanne virksomheders virkninger og ansvarlighed, herunder gennem deres værdikæde. Alle store virksomheder være underlagt i denne henseende være underlagt de samme krav om offentlig rapportering af bæredygtighedsoplysninger. Deltagere på det finansielle marked har også brug for oplysninger fra disse store ikke-børsnoterede virksomheder.

(17) Kravet om, at virksomheder, der ikke er etableret i Unionen, men som har værdipapirer, der er noteret på regulerede markeder, også skal fremlægge oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål, imødekommer behovene hos deltagere på det

finansielle marked for oplysninger fra sådanne virksomheder for at kunne forstå risiciene for og virkningerne af deres investeringer og for at opfylde oplysningskravene i forordning (EU) 2019/2088.

(18) I betragtning af den stigende relevans af bæredygtighedsrelaterede risici og under hensyntagen til, at små og mellemstore virksomheder (SMV'er), der er noteret på regulerede markeder, udgør en betydelig andel af alle børsnoterede virksomheder i Unionen, bør det — med henblik på at sikre investorbeskyttelse — også kræves, at disse SMV'er fremlægger oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål. Indførelsen af dette krav vil bidrage til at sikre, at deltagerne på det finansielle marked kan medtage mindre børsnoterede virksomheder i deres investeringsporteføljer, såfremt de rapporterer de bæredygtighedsoplysninger, som deltagerne på det finansielle marked har behov for. Dette vil derfor hjælpe med at beskytte og forbedre mindre børsnoterede virksomheders adgang til finansiel kapital og forhindre, at deltagerne på det finansielle marked forskelsbehandler sådanne virksomheder. Det er også nødvendigt at indføre dette krav for at sikre, at deltagerne på det finansielle marked har de oplysninger, de skal bruge fra investeringsmodtagende virksomheder for selv at kunne opfylde kravene om bæredygtighedsoplysninger fastlagt i forordning (EU) 2019/2088. SMV'er, der er noteret på regulerede markeder, bør imidlertid have tilstrækkelig tid til at forberede sig på anvendelsen af kravet om rapportering af bæredygtighedsoplysninger på grund af deres mindre størrelse og mere begrænsede ressourcer og under hensyntagen til de vanskelige økonomiske omstændigheder, som covid-19-pandemien har skabt. De bør også have mulighed for at rapportere i overensstemmelse med de standarder, der står i et rimeligt forhold til SMV'ernes kapacitet og ressourcer. Ikke-børsnoterede SMV'er kan også vælge frivilligt at anvende disse forholdsmæssige standarder. SMV-standarderne vil udgøre en reference for virksomheder, der er omfattet af direktivets anvendelsesområdet, med hensyn til det niveau af oplysninger, som de med rimelighed kan anmode SMV-leverandører og -kunder i deres værdikæder om.

(19) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF[49] finder anvendelse på alle virksomheder med værdipapirer, der er noteret på regulerede markeder. Med henblik på at sikre, at alle virksomheder med værdipapirer, der er noteret på regulerede markeder, herunder tredjelandsudstedere, er omfattet af de samme krav til bæredygtighedsrapportering, bør direktiv 2004/109/EF indeholde de nødvendige krydshenvisninger til krav om bæredygtighedsrapportering i årsrapporten.

(20) Ved artikel 23, stk. 4, første afsnit, nr. i), og artikel 23, stk. 4, fjerde afsnit, i direktiv 2004/109/EF tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage foranstaltninger, hvorved der etableres en mekanisme med henblik på henholdsvis at konstatere, om de oplysninger, der kræves i henhold til direktivet, er ækvivalente, og fastsætte generelle ækvivalenskriterier for regnskabsstandarder. Ved artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i direktiv 2004/109/EF tillægges Kommissionen også beføjelse til at træffe de nødvendige afgørelser om ækvivalens for de regnskabsstandarder, som benyttes af tredjelandsudstedere. Med henblik på at afspejle medtagelsen af bæredygtighedskravene i direktiv 2004/109/EF bør Kommissionen tillægges beføjelse til at konstatere, om de standarder for bæredygtighedsrapportering, der anvendes af tredjelandsudstedere af værdipapirer, er ækvivalente. Af samme grund bør

[49] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38).

Kommissionen også tillægges beføjelse til at træffe de nødvendige afgørelser om ækvivalens for de standarder for bæredygtighedsrapportering, der anvendes af tredjelandsudstedere. Disse ændringer vil sikre ensartede ækvivalensordninger for forpligtelserne med hensyn til bæredygtighedsrapportering og forpligtelserne med hensyn til regnskabsaflæggelse i årsrapporten.

(21) I henhold til artikel 19a, stk. 3), og artikel 29a, stk. 3, i direktiv 2013/34/EU er alle dattervirksomheder i øjeblikket fritaget for forpligtelsen til at indberette ikke-finansielle oplysninger, hvis den pågældende virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, såfremt den indeholder de krævede ikke-finansielle oplysninger. Det er imidlertid nødvendigt at sikre, at bæredygtighedsoplysningerne er let tilgængelige for brugerne, og at skabe gennemsigtighed med hensyn til, hvilken modervirksomhed for den undtagne dattervirksomhed der indberetter på konsolideret niveau. Det skal derfor kræves, at disse dattervirksomheder offentliggør deres modervirksomheds konsoliderede ledelsesberetning og i deres ledelsesberetning henviser til den omstændighed, at de er fritaget for kravet om rapportering af bæredygtighedsoplysninger. Denne undtagelse bør også finde anvendelse, hvis modervirksomheden på konsolideret niveau er en tredjelandsvirksomhed, som rapporterer bæredygtighedsoplysninger i overensstemmelse med kravene i dette direktiv eller på en måde, der svarer til EU's standarder for bæredygtighedsrapportering.

(22) I henhold til artikel 23 i direktiv 2013/34/EU er modervirksomheder fritaget for forpligtelsen til at udarbejde et konsolideret regnskab og en konsolideret ledelsesberetning, hvis disse virksomheder er dattervirksomheder af en anden modervirksomhed, som opfylder denne forpligtelse. Det bør imidlertid præciseres, at undtagelserne for konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger fungerer uafhængigt af undtagelserne for konsolideret bæredygtighedsrapportering. En virksomhed kan derfor undtages fra pligten til at udarbejde et konsolideret regnskab, men ikke fra kravet om konsolideret bæredygtighedsrapportering, hvis dens øverste modervirksomhed udarbejder konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende krav, hvis virksomheden er etableret i et tredjeland, men ikke udarbejder konsoliderede bæredygtighedsrapporter i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende krav, hvis virksomheden er etableret i et tredjeland.

(23) Kreditinstitutter og forsikringsselskaber spiller en central rolle i overgangen til et fuldt bæredygtigt og inklusivt økonomisk og finansielt system i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt. De kan have betydelige positive og negative virkninger gennem deres udlåns-, investerings- og garantiaktiviteter. Kreditinstitutter og forsikringsselskaber ud over dem, der skal overholde direktiv 2013/34/EU, herunder kooperativer og gensidige selskaber, bør derfor være underlagt krav om rapportering om bæredygtighed, forudsat at de opfylder visse størrelseskriterier. Brugerne af disse oplysninger vil således kunne vurdere både disse virksomheders indvirkning på samfundet og miljøet og de risici, der er forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som disse virksomheder kan stå overfor. For at sikre sammenhæng med rapporteringskravene i Rådets direktiv 86/635/EØF[50] om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber kan medlemsstaterne vælge ikke at anvende krav om bæredygtighedsrapportering på

[50] Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, s. 1).

kreditinstitutter, der er opført i artikel 2, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU[51].

(24) Listen over bæredygtighedsspørgsmål, som virksomhederne skal rapportere om, bør i så vid udstrækning som muligt være i overensstemmelse med definitionen af "bæredygtighedsfaktorer" i forordning (EU) 2019/2088. Denne liste bør også svare til brugernes og virksomhedernes egne behov og forventninger, hvor udtrykkene "miljømæssige", "sociale" og "ledelsesmæssige" som et middel til at kategorisere de tre vigtigste bæredygtighedsspørgsmål. Listen over bæredygtighedsfaktorer i forordning (EU) 2019/2088 omfatter ikke udtrykkeligt ledelsesmæssige spørgsmål. Definitionen af bæredygtighedsspørgsmål i direktiv 2013/34/EU bør derfor baseres på definitionen af "bæredygtighedsfaktorer" i forordning (EU) 2019/2088, men med tilføjelse af ledelsesmæssige spørgsmål.

(25) I henhold til artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU skal der ikke blot rapporteres om oplysninger "i det omfang, det er nødvendigt for forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat, situation", men også om oplysninger, der er nødvendige for at forstå virkningen af virksomhedens aktiviteter på miljøspørgsmål, sociale spørgsmål og personalespørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne, bekæmpelse af korruption og bestikkelse. I henhold til disse artikler skal virksomhederne rapportere om, hvordan forskellige bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomheden, og om virkningerne af virksomhedens aktiviteter på mennesker og miljø. Dette betegnes som det dobbelte væsentlighedsperspektiv, hvor risiciene for virksomheden og virksomhedens virkning hver udgør ét væsentlighedsperspektiv. Kvalitetskontrollen af virksomhedernes rapportering viser, at disse to perspektiver i mange tilfælde ikke forstås eller anvendes korrekt. Det er derfor nødvendigt at præcisere, at virksomhederne bør tage hensyn til hvert væsentlighedsperspektiv i sig selv og bør fremlægge oplysninger, der er væsentlige ud fra begge perspektiver, og oplysninger, der er væsentlige ud fra det ene perspektiv alene.

(26) I henhold til artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU skal virksomhederne fremlægge oplysninger om fem rapporteringsområder: forretningsmodel, politikker (herunder gennemførte due diligence-procedurer), resultatet af politikkerne, risici og risikostyring samt nøgleresultatindikatorer, der er relevante for virksomheden. Artikel 19a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU indeholder ikke udtrykkelige henvisninger til andre rapporteringsområder, som brugere af oplysninger anser for relevante, hvoraf nogle er i overensstemmelse med oplysninger, der er omfattet af internationale rammer, herunder anbefalingerne fra taskforcen om klimarelaterede finansielle oplysninger. Oplysningskrav bør angives tilstrækkeligt detaljeret til at sikre, at virksomhederne indberetter oplysninger om deres modstandsdygtighed over for bæredygtighedsrelaterede risici. Ud over de rapporteringsområder, der er anført i artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU, bør det derfor kræves, at virksomhederne fremlægger oplysninger om deres forretningsstrategi og om modstandsdygtigheden af deres forretningsmodel og -strategi over for bæredygtighedsrelaterede risici, om deres eventuelle planer for at sikre, at deres forretningsmodel og -strategi er forenelige med overgangen til en

[51] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

bæredygtig og klimaneutral økonomi, hvorvidt og hvordan deres forretningsmodel og -strategi tager hensyn til interessenternes interesser, eventuelle muligheder for virksomheden som følge af bæredygtighedsspørgsmål, gennemførelsen af de aspekter af forretningsstrategien, der påvirker eller påvirkes af bæredygtighedsspørgsmål, eventuelle bæredygtighedsmål, som virksomheden har fastsat, og de fremskridt, der er gjort med hensyn til at nå dem, bestyrelsens og ledelsens rolle med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, de væsentligste faktiske og potentielle negative virkninger i forbindelse med virksomhedens aktiviteter, og hvordan virksomheden har udpeget, hvilke oplysninger de rapporterer om. Når fremlæggelse af elementer såsom mål og fremskridt med hensyn til at nå dem kræves, er det ikke længere nødvendigt med et særskilt krav om at fremlægge oplysninger, om resultaterne af politikkerne.

(27) For at sikre overensstemmelse med internationale instrumenter som f.eks. FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder og OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlig virksomhedsadfærd bør due diligence-oplysningskravene angives i nærmere detaljer, end det er tilfældet i artikel 19a, stk. 1, litra b), og artikel 29a, stk. 1, litra b, i direktiv 2013/34/EU. Due diligence er den proces, som virksomhederne gennemfører for at udpege, forebygge, afbøde og afhjælpe de væsentligste faktiske og potentielle negative virkninger i forbindelse med deres aktiviteter, og den viser, hvordan de håndterer disse negative virkninger. Virkninger i forbindelse med en virksomheds aktiviteter omfatter virkninger, der er direkte forårsaget af virksomheden, virkninger, som virksomheden bidrager til, og virkninger, som ellers er knyttet til virksomhedens værdikæde. Due diligence-processen vedrører hele virksomhedens værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, forretningsforbindelser og forsyningskæder. I overensstemmelse med FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder anses en faktisk eller potentiel negativ virkning for væsentlig, hvis den er blandt de største virkninger af virksomhedens aktiviteter på grundlag af: alvoren af virkningen på mennesker eller miljø, det antal personer, der påvirkes eller kan blive påvirket, eller omfanget af skader på miljøet og den lethed, hvormed skaden kan afhjælpes, så miljøet eller de berørte personer kan vende tilbage til deres tidligere tilstand.

(28) Direktiv 2013/34/EU indeholder ikke krav om fremlæggelse af oplysninger om andre immaterielle aktiver end immaterielle aktiver, der er opført på balancen. Det er almindeligt anerkendt, at oplysninger om immaterielle aktiver og andre immaterielle faktorer, herunder internt genererede immaterielle aktiver, er underrapporteret, hvilket vanskeliggør en korrekt vurdering af en virksomheds udvikling, resultater og position samt overvågning af investeringer. For at sætte investorerne i stand til bedre at forstå den voksende forskel mellem den regnskabsmæssige værdi af mange virksomheder og deres markedsværdi, som ses i mange sektorer af økonomien, bør der kræves passende indberetning af immaterielle aktiver. Det er derfor nødvendigt at kræve, at virksomheder fremlægger oplysninger om andre immaterielle aktiver end immaterielle aktiver, der er opført på balancen, herunder intellektuel kapital, menneskelig kapital, herunder kompetenceudvikling, samt social- og relationskapital, herunder omdømmekapital. Oplysninger om immaterielle aktiver bør også omfatte oplysninger vedrørende forskning og udvikling.

(29) I artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU angives det ikke, om de oplysninger, der skal indberettes, skal være fremadrettede eller omhandle tidligere resultater. Der mangler i øjeblikket fremadrettede oplysninger, som brugerne af bæredygtighedsoplysninger især værdsætter. Det bør derfor i artikel 19a og 29a i

direktiv 2013/34/EU angives, at de indberettede bæredygtighedsoplysninger skal omfatte fremadrettede og retrospektive oplysninger samt både kvalitative og kvantitative oplysninger. De indberettede bæredygtighedsoplysninger bør dække kort-, mellem- og langsigtede tidshorisonter og indeholde oplysninger om virksomhedens samlede værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, forretningsforbindelser og forsyningskæde, for så vidt det er relevant. Oplysninger om virksomhedens samlede værdikæde omfatter oplysninger vedrørende dens værdikæde inden for EU og oplysninger, der dækker tredjelande, hvis virksomhedens værdikæde strækker sig uden for EU.

(30) I henhold til artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU skal virksomhederne i deres ikke-finansielle rapportering medtage henvisninger til og yderligere forklaringer på beløb, der er anført i årsregnskabet. I henhold til disse artikler kræves det imidlertid ikke, at virksomhederne henviser til andre oplysninger i ledelsesberetningen eller redegør nærmere for disse oplysninger. Der er således i øjeblikket ikke overensstemmelse mellem de indberettede ikke-finansielle oplysninger og resten af de oplysninger, der fremlægges i ledelsesberetningen. Det er nødvendigt at fastsætte klare krav i denne henseende.

(31) I henhold til artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU skal virksomhederne give en klar og begrundet forklaring på, hvorfor de ikke forfølger politikkerne på et eller flere af de anførte områder. Den forskellige behandling af oplysningerne om virksomhedernes forskellige politikker sammenlignet med andre rapporteringsområder, der er omfattet af disse artikler, har skabt forvirring blandt de indberettende virksomheder og har ikke bidraget til at forbedre kvaliteten af de indberettede oplysninger. Det er derfor ikke nødvendigt at opretholde denne forskellige behandling af politikker i direktivet. Standarderne vil afgøre, hvilke oplysninger der skal fremlægges for hvert af de rapporteringsområder, der er nævnt i artikel 19a og 29a.

(32) Virksomheder, der er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 19a, stk. 1, og artikel 29a, stk. 1, i direktiv 2013/34/EU, kan henholde sig til nationale, EU-baserede eller internationale rapporteringsrammer, og de skal i givet fald præcisere, hvilken ramme de har henholdt sig til. Direktiv 2013/34/EU indeholder imidlertid ikke krav om, at virksomhederne anvender en fælles rapporteringsramme eller -standard, og det er ikke til hinder for, at virksomhederne vælger slet ikke at anvende en rapporteringsramme eller -standard. I overensstemmelse med artikel 2 i direktiv 2014/95/EU offentliggjorde Kommissionen i 2017 ikkebindende retningslinjer for virksomheder, der er omfattet af nævnte direktivs anvendelsesområde[52]. I 2019 offentliggjorde Kommissionen yderligere retningslinjer specifikt om rapportering af klimarelaterede oplysninger[53]. Retningslinjerne for klimarapportering indeholdt udtrykkeligt anbefalingerne fra taskforcen om klimarelaterede finansielle oplysninger. Ifølge den foreliggende dokumentation har disse ikkebindende retningslinjer ikke haft en væsentlig indvirkning på kvaliteten af virksomhedernes ikke-finansielle rapportering i henhold til artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU. Retningslinjernes frivillige karakter betyder, at virksomhederne frit kan anvende dem eller lade være. Retningslinjerne kan derfor ikke i sig selv sikre, at oplysninger, der fremlægges af

[52] Meddelelse fra Kommissionen: *Retningslinjer for ikke-finansiel rapportering (metode til rapportering af ikke-finansielle oplysninger)* (C/2017/4234).

[53] Meddelelse fra Kommissionen: *Retningslinjer for ikke-finansiel rapportering*: *Tillæg om rapportering af klimarelaterede oplysninger* (C/2019/4490).

forskellige virksomheder, er sammenlignelige, eller at alle oplysninger, som brugerne anser for relevante, fremlægges. Derfor er der behov for obligatoriske fælles rapporteringsstandarder, som kan sikre, at oplysningerne er sammenlignelige, og at alle relevante oplysninger fremlægges. Med udgangspunkt i princippet om dobbelt væsentlighed bør standarderne omfatte alle oplysninger, der er væsentlige for brugerne. Fælles rapporteringsstandarder er også nødvendige for at muliggøre revision og digitalisering af bæredygtighedsrapporteringen og for at lette både tilsyns- og håndhævelsesarbejdet. Det er nødvendigt at udvikle obligatoriske fælles standarder for bæredygtighedsrapportering for at nå frem til en situation, hvor bæredygtighedsoplysninger har en status, der kan sammenlignes med finansielle oplysningers status.

(33) Der findes ingen eksisterende standard eller ramme, der i sig selv opfylder Unionens behov for detaljeret bæredygtighedsrapportering. De oplysninger, der kræves i henhold til direktiv 2013/34/EU, skal omfatte oplysninger, der er relevante ud fra hvert af væsentlighedsperspektiverne, skal dække alle bæredygtighedsspørgsmål og skal, hvor det er relevant, bringes i overensstemmelse med andre forpligtelser i henhold til EU-retten til at fremlægge bæredygtighedsoplysninger, herunder de forpligtelser, der er fastsat i forordning (EU) 2020/852 og forordning (EU) 2019/2088. De obligatoriske standarder for bæredygtighedsrapportering for EU's virksomheder skal desuden stå i et rimeligt forhold til ambitionsniveauet i den europæiske grønne pagt og Unionens mål om klimaneutralitet senest i 2050. Det er derfor nødvendigt at give Kommissionen beføjelse til at vedtage Unionens standarder for bæredygtighedsrapportering, der muliggør en hurtig vedtagelse heraf og sikrer, at indholdet af standarder for bæredygtighedsrapportering er i overensstemmelse med Unionens behov.

(34) Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG) er en nonprofitorganisation, der er oprettet i henhold til belgisk lovgivning, og som tjener offentlighedens interesse ved at rådgive Kommissionen om godkendelse af internationale regnskabsstandarder. EFRAG er anerkendt som et europæisk ekspertisecenter for virksomhedsrapportering og er i stand til at fremme koordineringen mellem europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering og internationale initiativer, der har til formål at udvikle standarder, som er ensartede på globalt plan. I marts 2021 offentliggjorde en taskforce med flere interessenter, som var nedsat af EFRAG, anbefalinger til den mulige udvikling af standarder for bæredygtighedsrapportering i Unionen. Disse anbefalinger indeholder forslag om at udvikle et sammenhængende og omfattende sæt rapporteringsstandarder, som dækker alle bæredygtighedsspørgsmål ud fra et dobbelt væsentlighedsperspektiv. Disse anbefalinger indeholder også en detaljeret køreplan for udviklingen af sådanne standarder og forslag til gensidigt forstærkende samarbejde mellem globale initiativer til fastsættelse af standarder og EU's initiativer til fastsættelse af standarder. I marts 2021 offentliggjorde formanden for EFRAG anbefalinger vedrørende mulige ledelsesændringer i EFRAG, hvis den anmodes om at udvikle teknisk rådgivning om standarder for bæredygtighedsrapportering. Disse anbefalinger omfatter etablering af en ny søjle for bæredygtighedsrapportering i EFRAG, men ikke betydelige ændringer af den eksisterende søjle for finansiel rapportering. Når Kommissionen vedtager standarder for bæredygtighedsrapportering, bør den tage hensyn til den tekniske rådgivning, der udvikles af EFRAG. For at sikre standarder af høj kvalitet, der er i Europas offentlige interesse og opfylder virksomhedernes og brugernes behov for de indberettede oplysninger, bør EFRAG's tekniske rådgivning udvikles efter en due diligence-procedure, under offentligt tilsyn og på en gennemsigtig måde, og den bør ledsages af cost-benefit-analyser og udvikles med ekspertbistand fra relevante interessenter. For at sikre, at der i EU's standarder for

bæredygtighedsrapportering tages hensyn til medlemsstaternes synspunkter, bør Kommissionen høre medlemsstaternes ekspertgruppe om bæredygtig finansiering omhandlet i artikel 24 i forordning (EU) 2020/852 om EFRAG's tekniske rådgivning, inden den vedtager standarderne. Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) spiller en rolle i forbindelse med udarbejdelsen af reguleringsmæssige tekniske standarder i henhold til forordning (EU) 2019/2088, og der skal derfor være sammenhæng mellem disse reguleringsmæssige tekniske standarder og standarder for bæredygtighedsrapportering. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010[54] spiller ESMA også en rolle med hensyn til at fremme tilsynsmæssig konvergens i håndhævelsen af virksomhedsrapportering fra udstedere, hvis værdipapirer er noteret på regulerede markeder i EU, og som vil skulle anvende disse standarder for bæredygtighedsrapportering. ESMA bør derfor være forpligtet til at afgive udtalelse om EFRAG's tekniske rådgivning. Denne udtalelse bør afgives senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning. Kommissionen bør desuden høre Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, Det Europæiske Miljøagentur, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Den Europæiske Centralbank, Udvalget af Europæiske Revisionstilsynsmyndigheder og platformen for bæredygtig finansiering for at sikre, at standarderne for bæredygtighedsrapportering er i overensstemmelse med relevant EU-politik og -lovgivning. Hvis et af disse organer beslutter at afgive en udtalelse, skal det gøre dette senest to måneder efter den dato, hvor det blev hørt af Kommissionen.

(35) Standarder for bæredygtighedsrapportering bør være i overensstemmelse med anden EU-lovgivning. Disse standarder bør navnlig bringes i overensstemmelse med de oplysningskrav, der er fastsat i forordning (EU) 2019/2088, og de bør baseres på de underliggende indikatorer og metoder, der er fastsat i de forskellige delegerede retsakter vedtaget i henhold til forordning (EU) 2020/852, de oplysningskrav, der finder anvendelse på benchmarkadministratorer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011[55], minimumsstandarderne for opbygningen af EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks og det arbejde, der er udført af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed i forbindelse med gennemførelsen af søjle III-oplysningskravene i forordning (EU) nr. 575/2013. I standarderne bør der tages hensyn til Unionens miljølovgivning, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF[56] og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009[57], og der bør tages hensyn til Kommissionens

---

54 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

55 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1).

56 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

57 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).

henstilling 2013/179/EU[58] og bilagene hertil samt ajourføringer heraf. Anden relevant EU-lovgivning, herunder Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU[59], og de EU-retlige krav vedrørende virksomheder, for så vidt angår ledelsesmedlemmers pligter og due diligence, bør også tages i betragtning.

(36) I standarderne for bæredygtighedsrapportering bør der også tages hensyn til Kommissionens retningslinjer for ikke-finansiel rapportering[60] og Kommissionens retningslinjer for rapportering af klimarelaterede oplysninger[61]. Der bør også tages hensyn til andre rapporteringskrav i direktiv 2013/34/EU, som ikke direkte vedrører bæredygtighed, med henblik på at give brugerne af de indberettede oplysninger en bedre forståelse af virksomhedens udvikling, resultater, situation og virkning ved at maksimere forbindelserne mellem bæredygtighedsoplysninger og andre oplysninger, der indberettes i overensstemmelse med direktiv 2013/34/EU.

(37) Standarderne for bæredygtighedsrapportering bør være forholdsmæssige og bør ikke pålægge de virksomheder, der er forpligtet til at anvende dem, unødvendige administrative byrder. Med henblik på at minimere forstyrrelserne for virksomheder, der allerede indberetter bæredygtighedsoplysninger, bør der i standarderne for bæredygtighedsrapportering tage hensyn til eksisterende standarder og rammer for bæredygtighedsrapportering og -regnskabsaflæggelse, hvor det er relevant. Disse omfatter Global Reporting-initiativet (GRI), Sustainability Accounting Standards Board, International Integrated Reporting Council, International Accounting Standards Board, taskforcen om klimarelaterede finansielle oplysninger, Carbon Disclosure Standards Board og CDP (tidligere Carbon Disclosure Project). I Den Europæiske Unions standarder bør der tages hensyn til standarder for bæredygtighedsrapportering, der eventuelt udvikles inden for rammerne af International Financial Reporting Standards Foundation. For at undgå unødvendig lovgivningsmæssig fragmentering, der kan have negative konsekvenser for virksomheder, som opererer globalt, bør europæiske standarder bidrage til arbejdet for at sikre konvergens mellem standarder for bæredygtighedsrapportering på globalt plan.

(38) I sin meddelelse om den europæiske grønne pagt forpligtede Europa-Kommissionen sig til at støtte virksomheder og andre interessenter i deres indsats for at udvikle standardiseret regnskabspraksis for naturkapital i Unionen og internationalt med henblik på at sikre en hensigtsmæssig forvaltning af miljørisici og de muligheder, der er forbundet med afbødningsforanstaltninger, samt reducere de dertil knyttede transaktionsomkostninger. Under Transparent-projektet, som sponsoreres under LIFE-programmet, udviklers den første regnskabsmetode for naturkapital, som vil forbedre sammenligneligheden og gennemsigtigheden af de eksisterende metoder, samtidig med at virksomhedernes tærskel for indførelse og anvendelse af systemerne til støtte for fremtidssikring af deres virksomhed sænkes. Protokollen om naturkapital er også en vigtig reference på dette område. Selv om regnskabsmetoderne for naturkapital primært har til formål at styrke interne ledelsesbeslutninger, bør de tages behørigt i betragtning, når der fastlægges standarder for bæredygtighedsrapportering. Nogle

[58] Kommissionens henstilling 2013/179/EU af 9. april 2013 om brug af fælles metoder til at måle og formidle oplysninger om produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus (EUT L 124 af 4.5.2013, s. 1).

[59] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

[60] 2017/C 215/01.

[61] 2019/C 209/01.

regnskabsmetoder for naturkapital har til formål at tildele en pengemæssig værdi til miljøvirkningerne af virksomhedernes aktiviteter, hvilket kan hjælpe brugerne med at få en bedre forståelse af disse virkninger. Standarder for bæredygtighedsrapportering bør derfor kunne omfatte pengemæssige indikatorer for bæredygtighedsvirkninger, hvis det skønnes nødvendigt.

(39) I standarderne for bæredygtighedsrapportering bør der også tages hensyn til internationalt anerkendte principper og rammer for ansvarlig forretningsskik, virksomhedernes sociale ansvar og bæredygtig udvikling, herunder FN's mål for bæredygtig udvikling, FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettigheder, OECD's retningslinjer for multinationale virksomheder, OECD's due diligence-retningslinjer for ansvarlig virksomhedsadfærd og tilknyttede sektorspecifikke retningslinjer, FN's Global Compact-initiativ, ILO's tresidige principerklæring vedrørende multinationale virksomheder og socialpolitik, ISO 26000-standarden om virksomhedernes sociale ansvar og FN's principper om ansvarlige investeringer.

(40) Det bør sikres, at de oplysninger, der indberettes af virksomheder i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering, opfylder brugernes behov. I rapporteringsstandarderne bør de oplysninger, som virksomhederne skal fremlægge om alle væsentlige miljøfaktorer, derfor angives, herunder deres indvirkning på og afhængighed af klima, luft, jord, vand og biodiversitet. Forordning (EU) 2020/852 indeholder en klassificering af Unionens miljømål. Af hensyn til sammenhængen bør der anvendes en lignende klassificering til at udpege de miljøfaktorer, der skal være omfattet af standarderne for bæredygtighedsrapportering. Rapporteringsstandarderne bør tage hensyn til og angive, hvilke geografiske eller andre kontekstuelle oplysninger virksomhederne bør fremlægge for at give en forståelse af deres væsentligste indvirkninger på bæredygtighedsspørgsmål og de væsentligste risici for virksomheden som følge af bæredygtighedsspørgsmål.

(41) Med hensyn til klimarelaterede oplysninger er brugerne interesserede i oplysninger om virksomhedernes fysiske risici og omstillingsrisici og om deres modstandsdygtighed over for forskellige klimascenarier. De er også interesserede i niveauet og omfanget af drivhusgasemissioner og -optag, der skyldes virksomheden, herunder i hvilket omfang virksomheden anvender udligninger og kilden til disse udligninger. For at opnå en klimaneutral økonomi kræves der en tilpasning af standarderne for drivhusgasopgørelse og -udligning. Brugerne har brug for pålidelige oplysninger om udligninger, der imødekommer deres bekymringer vedrørende eventuel dobbelttælling og overvurdering, i betragtning af de risici for opfyldelsen af klimarelaterede mål, som dobbelttælling og overvurdering kan skabe. I rapporteringsstandarderne bør de oplysninger, som virksomhederne bør indberette vedrørende disse spørgsmål, derfor angives.

(42) Opnåelse af en klimaneutral og cirkulær økonomi og et giftfrit miljø kræver fuld mobilisering af alle økonomiske sektorer. I denne forbindelse er det afgørende at reducere energiforbruget og øge energieffektiviteten, da energi anvendes på tværs af forsyningskæder. Der bør derfor tages behørigt hensyn til energiaspekter i standarder for bæredygtighedsrapportering, navnlig i forbindelse med miljøspørgsmål.

(43) I standarderne for bæredygtighedsrapportering bør de oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge om sociale faktorer, herunder faktorer vedrørende medarbejdere og menneskerettigheder. Sådanne oplysninger bør omfatte virksomhedernes indvirkning på mennesker, herunder menneskers sundhed. De

oplysninger, som virksomhederne fremlægger om menneskerettigheder, bør omfatte oplysninger om tvangsarbejde i deres værdikæder, hvis det er relevant. Rapporteringsstandarder, der omhandler sociale faktorer, bør angive de oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge vedrørende principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder, som er relevante for virksomhederne, herunder lige muligheder for alle og arbejdsvilkår. Ifølge handlingsplanen for den europæiske søjle for sociale rettigheder, som blev vedtaget i marts 2021, bør der stilles stærkere krav til virksomhederne med hensyn til rapportering af sociale spørgsmål. Rapporteringsstandarderne bør også angive de oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge vedrørende menneskerettigheder, grundlæggende frihedsrettigheder, demokratiske principper og standarder nedfældet i de internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter ("International Bill of Human Rights") og FN's andre centrale menneskerettighedskonventioner, ILO's erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet, ILO's grundlæggende konventioner og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder.

(44) Brugerne har brug for oplysninger om ledelsesfaktorer, herunder oplysninger om den rolle, som en virksomheds administrations-, ledelses- og tilsynsorganer spiller, f.eks. med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, sådanne organers sammensætning og virksomhedernes interne kontrol- og risikostyringssystemer, herunder i forbindelse med rapporteringsprocessen. Brugerne har også brug for oplysninger om virksomhedernes virksomhedskultur og tilgang til forretningsetik, herunder bekæmpelse af korruption og bestikkelse, og om deres politiske engagement, herunder lobbyvirksomhed. Oplysninger om virksomhedens ledelse og kvaliteten af forbindelserne med forretningspartnere, herunder betalingspraksis vedrørende betalingsdato eller -periode, morarenter eller kompensation for inddrivelsesomkostninger omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU[62] om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner, hjælper brugerne med at forstå en virksomheds risici samt dens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål. Hvert år pålægges tusindvis af virksomheder, navnlig SMV'er, administrative og finansielle byrder, for sent eller slet ikke. I sidste ende fører forsinkede betalinger til insolvens og konkurs med ødelæggende virkninger for hele værdikæden. Øget information om betalingspraksis bør sætte andre virksomheder i stand til at identificere hurtige og pålidelige betalere, opdage urimelig betalingspraksis, få adgang til oplysninger om de virksomheder, de handler med, og forhandle mere retfærdige betalingsbetingelser.

(45) Rapporteringsstandarderne bør føre til et mere integreret billede af alle de oplysninger, som virksomhederne offentliggør i ledelsesberetningen, med henblik på at give brugerne af disse oplysninger en bedre forståelse af virksomhedens udvikling, resultater, situation og indvirkning. I disse standarder bør der efter behov skelnes mellem oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge, når de indberetter på individuelt niveau, og de oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge, når de indberetter på konsolideret niveau. Disse standarder bør også indeholde vejledning til virksomheder om den proces, der er udført for at fastlægge de bæredygtighedsoplysninger, der bør medtages i ledelsesberetningen.

(46) Virksomheder i samme sektor er ofte eksponeret for lignende bæredygtighedsrelaterede risici, og de har ofte samme indvirkning på samfundet og

[62] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/7/EU af 16. februar 2011 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner (EUT L 48 af 23.2.2011, s. 1).

miljøet. Sammenligninger mellem virksomheder i samme sektor er særligt værdifulde for investorer og andre brugere af bæredygtighedsoplysninger. De standarder for bæredygtighedsrapportering, der vedtages af Kommissionen, bør derfor angive både de oplysninger, som virksomheder i alle sektorer bør fremlægge, og de oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge afhængigt af deres aktivitetssektor. I standarderne bør der også tages hensyn til de vanskeligheder, som virksomhederne kan støde på i forbindelse med indsamlingen af oplysninger fra aktører i hele deres værdikæde, især fra SMV-leverandører og fra leverandører på nye markeder og i nye økonomier.

(47) For at opfylde brugernes informationsbehov rettidigt og navnlig i betragtning af, at det haster med at opfylde de finansielle markedsdeltageres informationsbehov i henhold til kravene i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 6 og 7, i forordning (EU) 2019/2088, bør Kommissionen vedtage et første sæt rapporteringsstandarder senest den 31. oktober 2022. I dette sæt rapporteringsstandarder bør de oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge med hensyn til alle rapporteringsområder og bæredygtighedsspørgsmål, angives, og det bør angives, at deltagere på det finansielle marked skal opfylde de oplysningsforpligtelser, der er fastsat i forordning (EU) 2019/2088. Kommissionen bør vedtage endnu et sæt rapporteringsstandarder senest den 31. oktober 2023 med angivelse af supplerende oplysninger, som virksomhederne bør fremlægge om bæredygtighedsspørgsmål og rapporteringsområder, hvis det er nødvendigt, og de oplysninger, som er specifikke for den sektor, virksomheden opererer i. Kommissionen bør revidere standarderne mindst hvert tredje år for at tage hensyn til den relevante udvikling, herunder udviklingen inden for internationale standarder.

(48) I direktiv 2013/34/EU kræves det ikke, at årsregnskabet eller ledelsesberetningen forelægges i et digitalt format, hvilket hindrer søgbarheden og anvendeligheden af de indberettede oplysninger. Brugere af bæredygtighedsoplysninger forventer i stigende grad, at sådanne oplysninger er søgbare og maskinlæsbare i digitale formater. Digitalisering skaber muligheder for at udnytte oplysninger mere effektivt og rummer potentiale for betydelige omkostningsbesparelser for både brugere og virksomheder. Der bør derfor stilles krav om, at virksomhederne udarbejder deres regnskaber og ledelsesberetninger i XHTML-format i overensstemmelse med artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815[63] og markerer bæredygtighedsoplysninger, herunder de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, i overensstemmelse med den nævnte delegerede forordning. Det vil være nødvendigt med et digitalt klassificeringssystem i forhold til Unionens standarder for bæredygtighedsrapportering for at gøre det muligt at tagge de indberettede oplysninger i overensstemmelse med disse standarder. Disse krav bør indgå i det digitaliseringsarbejde, som Kommissionen bebudede i sin meddelelse *En europæisk strategi for data*[64] og i *strategien for digital finans for EU.*[65] Disse krav supplerer også oprettelsen af et fælles adgangspunkt for offentlige virksomhedsoplysninger som foreslået i handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen, som også omhandler behovet for strukturerede data.

---

63 Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 af 17. december 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat (EUT L 143 af 29.5.2019, s. 1).

64 https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data.

65 https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en.

(49) For at gøre det muligt at medtage de indberettede bæredygtighedsoplysninger i det fælles europæiske adgangspunkt bør medlemsstaterne sikre, at virksomhederne offentliggør de behørigt godkendte årsregnskaber og ledelsesberetningen i det foreskrevne elektroniske format, og sikre, ledelsesberetninger, der indeholder bæredygtighedsrapportering, straks stilles til rådighed efter deres offentliggørelse for den relevante officielt udpegede mekanisme omhandlet i artikel 21, stk. 2, i direktiv 2004/109/EF.

(50) I henhold til artikel 19a, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU kan medlemsstaterne fritage virksomhederne fra at medtage den ikke-finansielle redegørelse, der kræves i henhold til artikel 19a, stk. 1, i ledelsesberetningen. Medlemsstaterne kan gøre dette, hvis den pågældende virksomhed udarbejder en særskilt rapport, som offentliggøres sammen med ledelsesberetningen i overensstemmelse med artikel 30 i nævnte direktiv, eller hvis rapporten offentliggøres på virksomhedens websted inden for en rimelig frist på højst seks måneder efter balancetidspunktet, og som er nævnt i ledelsesberetningen. Den samme mulighed findes for den konsoliderede ikke-finansielle redegørelse omhandlet i artikel 29a, stk. 4, i direktiv 2013/34/EU. 20 medlemsstater har gjort brug af denne mulighed. Muligheden for at offentliggøre en særskilt rapport er imidlertid til hinder for tilgængeligheden af oplysninger, der forbinder finansielle oplysninger med oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål. Den hindrer også søgbarheden og tilgængeligheden af oplysninger for brugere, navnlig investorer, der er interesserede i både finansielle oplysninger og bæredygtighedsoplysninger. Eventuelle forskellige offentliggørelsestider for finansielle oplysninger og bæredygtighedsoplysninger forværrer dette problem. Offentliggørelse i en særskilt rapport kan også internt og eksternt give indtryk af, at bæredygtighedsoplysninger tilhører en kategori af mindre relevante oplysninger, hvilket kan have en negativ indvirkning på oplysningernes opfattede pålidelighed. Virksomhederne bør derfor indberette bæredygtighedsoplysninger i ledelsesberetningen, og medlemsstaterne bør ikke længere kunne undtage virksomheder fra forpligtelsen til at medtage oplysninger om bæredygtighedsspørgsmål i ledelsesberetningen. En sådan forpligtelse bidrager også til at præcisere de nationale kompetente myndigheders rolle i tilsynet med bæredygtighedsrapportering som en del af ledelsesberetningen i overensstemmelse med direktiv 2004/109/EF. Virksomheder, der skal indberette bæredygtighedsoplysninger, bør desuden under ingen omstændigheder undtages fra forpligtelsen til at offentliggøre ledelsesberetningen, da det er vigtigt at sikre, at bæredygtighedsoplysninger er offentligt tilgængelige.

(51) I henhold til artikel 20 i direktiv 2013/34/EU skal virksomheder med værdipapirer, der er noteret på regulerede markeder, en redegørelse for virksomhedsledelsen i deres ledelsesberetning, som bl.a. skal indeholde en beskrivelse af mangfoldighedspolitikken, der anvendes i forbindelse med virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer. I henhold til artikel 20 i direktiv 2013/34/EU har virksomhederne fleksibilitet til at beslutte, hvilke aspekter af mangfoldighed de rapporterer om. De er ikke udtrykkeligt forpligtede til at medtage oplysninger om særlige aspekter af mangfoldighed. For at gøre fremskridt med hensyn til at opnå en mere ligelig kønsfordeling i den økonomiske beslutningstagning skal det sikres, at virksomheder værdipapirer, der er noteret på regulerede markeder, altid rapporterer om deres politikker for kønsdiversitet for og gennemførelsen heraf. For at undgå unødvendige administrative byrder bør disse virksomheder imidlertid have mulighed for at indberette nogle af de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 20 i direktiv 2013/34/EU, sammen med andre bæredygtighedsrelaterede oplysninger.

(52) I henhold til artikel 33 i direktiv 2013/34/EU skal medlemsstaterne sikre, at medlemmerne af en virksomheds administrations-, ledelses- og tilsynsorganer kollektivt har ansvar for at sikre, at (konsoliderede) årsregnskaber, (konsoliderede) ledelsesberetninger og (konsoliderede) redegørelser for virksomhedsledelse udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med kravene i nævnte direktiv. Dette kollektive ansvar bør udvides til de digitaliseringskrav, der er fastsat i delegeret forordning (EU) 2019/815, kravet om at overholde Unionens standarder for bæredygtighedsrapportering og kravene om markering af bæredygtighedsrapportering.

(53) Revisionserhvervet skelner mellem begrænsede og rimelige revisionsopgaver. Konklusionen af en begrænset revisionsopgave er normalt en negativt udtrykt konklusion om, at der ikke er konstateret forhold, som giver anledning til at konkludere, at der er tale om væsentlige ukorrekte angivelser. Revisoren udfører færre test end i forbindelse med en rimelig revisionsopgave. En begrænset revisionsopgave kræver derfor mindre arbejde end en rimelig revision. Arbejdsindsatsen i forbindelse med en rimelig revisionsopgave indebærer omfattende procedurer, herunder overvejelser om den rapporterende virksomheds interne kontrol og substanstest, og er derfor betydeligt større end ved en begrænset revisionsopgave. Konklusionen af denne type opgave er normalt en positivt udtrykt konklusion om målingen af erklæringsemnet i forhold til tidligere fastsatte kriterier. I henhold til artikel 19a, stk. 5, og artikel 29a, stk. 5, i direktiv 2013/34/EU skal medlemsstaterne sikre, at revisoren eller revisionsfirmaet kontrollerer, om den ikke-finansielle redegørelse eller den særskilte rapport er blevet fremlagt. Det kræves ikke, at en uafhængig udbyder af revisionstjenester kontrollerer oplysningerne, selv om medlemsstaterne gives mulighed for at kræve en sådan kontrol, hvis de ønsker det. Hvis der ikke stilles krav om revision af bæredygtighedsrapportering, i modsætning til kravet om, at revisoren skal udføre en rimelig revision af årsregnskabet, vil det true troværdigheden af de fremlagte bæredygtighedsoplysninger, og de tilsigtede brugeres behov for disse oplysninger vil derfor ikke blive opfyldt. Selv om målet er at have samme grad af revision af finansiel rapportering og bæredygtighedsrapportering, skaber manglen på en fælles aftalt standard for revision af bæredygtighedsrapportering en risiko for forskellige opfattelser af og forventninger til, hvad en rimelig revisionsopgave omfatter forskellige kategorier af bæredygtighedsoplysninger, navnlig med hensyn til fremadrettede og kvalitative oplysninger. Der bør derfor overvejes en progressiv tilgang til at øge den revision, der kræves for bæredygtighedsoplysninger, først med en forpligtelse for revisoren eller revisionsfirmaet til at afgive udtalelse om bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med Unionens krav på grundlag af en begrænset revisionsopgave. Denne udtalelse bør omfatte bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med Unionens standarder for bæredygtighedsrapportering, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der indberettes efter standarderne for bæredygtighedsrapportering, og overholdelsen af kravet om markering af bæredygtighedsrapportering. Revisoren bør også vurdere, om virksomhedens rapportering opfylder rapporteringskravene i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852. For at sikre en fælles forståelse af og forventninger til, hvad en rimelig revisionsopgave omfatter, bør revisoren eller revisionsfirmaet forpligtes til at afgive en udtalelse på grundlag af en rimelig revisionsopgave om bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med Unionens krav, hvis Kommissionen vedtager revisionsstandarder for rimelig revision af bæredygtighedsrapportering. Dette vil også give mulighed for en gradvis udvikling af markedet for revision af bæredygtighedsoplysninger og af virksomhedernes rapporteringspraksis. Endelig vil

denne gradvise tilgang sikre, at stigningen i omkostningerne for de rapporterende virksomheder indfases gradvist, idet rimelig revision er dyrere end begrænset revision.

(54) Revisorer eller revisionsfirmaer kontrollerer allerede årsregnskaber og ledelsesberetninger. Revisorers eller revisionsfirmaers revision af bæredygtighedsrapporteringen vil bidrage til at sikre sammenhæng og konsekvens mellem finansielle oplysninger og bæredygtighedsoplysninger, hvilket er særlig vigtigt for brugerne af bæredygtighedsoplysninger. Der er imidlertid en risiko for yderligere koncentration af revisionsmarkedet, som kan være en trussel for revisorernes uafhængighed og øge revisions- eller kontrolhonorarerne. Virksomhederne bør derfor gives et bredere udvalg af udbydere af revisionstjenester, som tilbyder revision af bæredygtighedsrapportering. Medlemsstaterne bør derfor have mulighed for at tillade enhver uafhængig udbyder af revisionstjenester, der er akkrediteret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008[66], afgiver en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen på grundlag af en begrænset revision. Medlemsstaterne bør fastsætte krav, der sikrer, at revision af bæredygtighedsrapportering, der udføres af forskellige udbydere af revisionstjenester, giver ensartede resultater. Alle uafhængige udbydere af revisionstjenester bør derfor være omfattet af krav, der er i overensstemmelse med kravene i direktiv 2006/43/EF for så vidt angår revision af bæredygtighedsrapportering. Dette vil også sikre lige vilkår for alle personer og firmaer, som medlemsstaterne tillader at afgive udtalelse om revision af bæredygtighedsrapportering, herunder revisorer. Hvis en virksomhed indhenter en udtalelse fra en anden akkrediteret uafhængig udbyder af revisionstjenester end revisoren om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, bør den ikke også være forpligtet til at anmode revisoren om en sådan udtalelse.

(55) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF[67] fastsættes reglerne for lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber. Det skal sikres, at der gælder ensartede regler for revisorens revision af regnskaber og revision af bæredygtighedsrapportering. Direktiv 2006/43/EF bør finde anvendelse, når udtalelsen om bæredygtighedsrapporteringen afgives af den revisor eller det revisionsfirma, der udfører den lovpligtige revision af regnskaberne.

(56) Reglerne om godkendelse og anerkendelse af revisorer og revisionsfirmaer bør sikre, at revisorer har den nødvendige teoretiske viden om emner, der er relevante for revisionen af bæredygtighedsrapportering, og kan anvende denne viden i praksis. Revisorer, som allerede er godkendt eller anerkendt af en medlemsstat, bør dog fortsat have lov til at udføre lovpligtig revision og bør have mulighed for at udføre revisionsopgaver i forbindelse med bæredygtighedsrapportering. Medlemsstaterne bør imidlertid sikre, at allerede godkendte revisorer tilegner sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og revision af bæredygtighedsrapportering via efteruddannelse.

(57) Det bør sikres, at kravene til revisorerne med hensyn til deres arbejde med den lovpligtige revision og revisionen af bæredygtighedsrapportering er overensstemmende. Det bør derfor fastsættes, at de ledende revisionspartnere skal

---

66 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30).

67 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF (EUT L 157 af 9.6.2006, s. 87).

være aktivt involveret i revisionen af bæredygtighedsrapportering, hvis udtalelsen om bæredygtighedsrapportering afgives af den revisor eller det revisionsfirma, der udfører den lovpligtige revision af regnskaberne. Når revisorer udfører revisionen af bæredygtighedsrapporteringen, bør det kræves, at de afsætter tilstrækkelig tid til opgaven og tildeler tilstrækkelige ressourcer til, at de kan udføre deres opgaver korrekt, Endelig bør honorarerne for revision af bæredygtighedsrapportering anføres i stamkortet for hver kunde, og revisionsfilen bør indeholde oplysninger om revisionen af bæredygtighedsrapportering.

(58) I henhold til artikel 25 i direktiv 2006/43/EF skal medlemsstaterne indføre passende regler for at forhindre, at honorarerne for revisionen af bæredygtighedsrapportering påvirkes eller bestemmes af levering af yderligere tjenesteydelser til den virksomhed, der revideres, eller baseres på tilfældigheder. I henhold til nævnte direktivs artikel 21-24 skal medlemsstaterne også sikre, at revisorer, der udfører lovpligtig revision, overholder reglerne om faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt. Af hensyn til sammenhængen bør disse regler udvides til at omfatte det arbejde, som revisorer udfører i forbindelse med revision af bæredygtighedsrapportering.

(59) For at sikre ensartet revisionspraksis og revision af bæredygtighedsrapportering af høj kvalitet i hele Unionen bør Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage standarder for revision af bæredygtighedsrapportering ved hjælp af delegerede retsakter. Medlemsstaterne bør anvende nationale revisionsstandarder, procedurer eller krav, så længe Kommissionen ikke har vedtaget en revisionsstandard, der dækker samme emne. I disse revisionsstandards bør de procedurer, som revisoren skal gennemføre for at drage konklusioner om revisionen af bæredygtighedsrapportering, fastsættes.

(60) I artikel 27 i direktiv 2006/43/EF fastsættes reglerne for lovpligtig revision af en koncern. Disse regler bør udvides til at omfatte revision af konsolideret bæredygtighedsrapportering, hvis revisoren udfører den lovpligtige revision.

(61) I henhold til artikel 28 i direktiv 2006/43/EF skal revisorer eller revisionsfirmaer fremlægge resultaterne af deres lovpligtige revision i en revisionspåtegning. Dette krav bør udvides til at omfatte revision af bæredygtighedsrapportering med henblik på at sikre, at resultaterne af revisionen af bæredygtighedsrapportering fremlægges i samme revisionspåtegning.

(62) I henhold til artikel 29 i direktiv 2006/43/EF skal medlemsstaterne indføre et system til kvalitetssikring af revisorer og revisionsfirmaer. For at sikre, at der også udføres kvalitetssikringskontrol af revision af bæredygtighedsrapportering, og at de personer, der udfører kvalitetssikringskontrol, har tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for revision af bæredygtighedsrapportering og bæredygtighedsrapportering, bør dette krav om oprettelse af et system til kvalitetssikring udvides til at omfatte revision af bæredygtighedsrapportering.

(63) I henhold til kapitel VII i direktiv 2006/43/EF skal medlemsstaterne indføre et undersøgelses- og sanktionssystem for revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision. I henhold til nævnte direktivs kapitel VIII skal medlemsstaterne tilrettelægge et effektivt system for offentligt tilsyn og sikre, at de reguleringsmæssige rammer for offentlige tilsynssystemer muliggør et effektivt samarbejde på EU-plan vedrørende medlemsstaternes tilsynsaktiviteter. Disse krav bør udvides til at omfatte revisorer og revisionsfirmaer, der udfører revision af bæredygtighedsrapportering, med henblik på at sikre overensstemmelse mellem undersøgelses-, sanktions- og

tilsynsrammerne for revisorens arbejde med den lovpligtige revision og revisionen af bæredygtighedsrapportering.

(64) Artikel 37 og 38 i direktiv 2006/43/EF indeholder regler om udnævnelse og afskedigelse af revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision. Disse regler bør udvides til at omfatte revision af bæredygtighedsrapportering for at sikre overensstemmelse mellem de regler, der gælder for revisoren arbejde med den lovpligtige revision og revisionen af bæredygtighedsrapportering.

(65) I henhold til artikel 39 i direktiv 2006/43/EF skal medlemsstaterne sikre, at hver virksomhed af interesse for offentligheden har et revisionsudvalg, og udvalgets opgaver i forbindelse med den lovpligtige revision er anført i artiklen. Dette revisionsudvalg bør tildeles visse opgaver i forbindelse med revisionen af bæredygtighedsrapportering. Disse opgaver bør omfatte en forpligtelse til at underrette bestyrelsen eller tilsynsorganet i den reviderede virksomhed om resultatet af revisionen af bæredygtighedsrapportering og til at forklare, hvordan revisionsudvalget har bidraget til integriteten af bæredygtighedsrapporteringen, og hvad revisionsudvalgets rolle var i den proces.

(66) Artikel 45 i direktiv 2006/43/EF indeholder krav om registrering af og tilsyn med tredjelandsrevisorer og -revisionsfirmaer. For at sikre, at der findes en sammenhængende ramme for revisorers arbejde med både den lovpligtige revision og revisionen af bæredygtighedsrapportering, bør disse krav udvides til revisionen af bæredygtighedsrapportering.

(67) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014[68] finder anvendelse på revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden. For at sikre revisorens uafhængighed er leveringen af visse ikkerevisionsydelser i bestemte perioder forbudt i henhold til nævnte forordnings artikel 5. Denne uafhængighed bør også sikres for det arbejde, som revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden, udfører i forbindelse med revision af bæredygtighedsrapportering. Konsulentydelser med henblik på udarbejdelse af bæredygtighedsrapportering bør derfor medtages på listen over forbudte ikkerevisionsydelser.

(68) I henhold til artikel 14 i forordning (EU) nr. 537/2014 skal revisorer og revisionsfirmaer hvert år oplyse den kompetente myndighed om deres indtægter fra lovpligtig revision og ikkerevisionsydelser leveret til virksomheder af interesse for offentligheden. Revisorer og revisionsfirmaer bør forpligtes til at angive de indtægter blandt indtægterne fra ikkerevisionsydelser, der er fra revision af bæredygtighedsrapportering.

(69) I henhold til artikel 51 i direktiv 2013/34/EU sørger medlemsstaterne for, at virksomheder, hvis værdipapirer ikke er noteret på regulerede markeder, foretager virksomhedsrapportering. Typerne af sanktioner er imidlertid ikke specificeret, hvilket betyder, at sanktionsordningerne kan variere betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat og dermed undergrave det indre marked. For at forbedre bæredygtighedsrapporteringen i det indre marked og bidrage til overgangen til et fuldt bæredygtigt og inklusivt økonomisk og finansielt system, hvor fordelene ved vækst er

[68] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF (EUT L 158 af 27.5.2014, s. 77).

bredt fordelt i overensstemmelse med den europæiske grønne pagt, bør medlemsstaterne indføre visse sanktioner og administrative foranstaltninger i tilfælde af overtrædelser af kravene om bæredygtighedsrapportering. Sanktionsordningen i direktiv 2013/34/EU bør derfor styrkes i overensstemmelse hermed, således at medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om passende sanktioner og administrative foranstaltninger.

(70) I henhold til artikel 24 i direktiv 2004/109/EF har de nationale tilsynsmyndigheder til opgave at sikre, at virksomheder værdipapirer, der er noteret på regulerede markeder, overholder rapporteringskravene. I nævnte direktivs artikel 4 angives årsregnskabets indhold, men der mangler en udtrykkelig henvisning til artikel 19a og 29a i direktiv 2013/34/EU, hvorefter der skal udarbejdes en (konsolideret) ikke-finansiel redegørelse. Dette bevirker, at de nationale kompetente myndigheder i nogle medlemsstater ikke har retligt mandat til at føre tilsyn med disse ikke-finansielle redegørelser, navnlig når disse regnskaber offentliggøres i en særskilt beretning uden for årsregnskabet, hvilket medlemsstaterne i øjeblikket kan tillade. I artikel 4, stk. 5, i direktiv 2004/109/EF skal der derfor indsættes en henvisning til bæredygtighedsrapportering. Det er også nødvendigt at kræve, at udstederens ansvarlige i årsregnskabet erklærer, at ledelsesberetningen efter deres bedste overbevisning er udarbejdet i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering. I betragtning af den nye karakter af disse rapporteringskrav bør Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed desuden udstede retningslinjer til de nationale kompetente myndigheder med henblik på at fremme et ensartet tilsyn med bæredygtighedsrapportering udført af udstedere omfattet af direktiv 2004/109/EF.

(71) Medlemsstaterne opfordres til at vurdere virkningen af deres gennemførelsesretsakt på SMV'er for at sikre, at de ikke rammes uforholdsmæssigt hårdt, idet der lægges særlig vægt på mikrovirksomheder og administrative byrder, og til at offentliggøre resultaterne af disse vurderinger. Medlemsstaterne bør overveje at indføre foranstaltninger til at støtte SMV'er i deres anvendelse af de frivillige forenklede rapporteringsstandarder.

(72) Direktiv 2013/34/EU, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og forordning (EU) nr. 537/2014 bør derfor ændres —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Ændringer af direktiv 2013/34/EU

I direktiv 2013/34/EU foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 indsættes følgende som stk. 3:

"3. De samordningsforanstaltninger, der er foreskrevet i artikel 19a, 19d, 29a, 30 og 33, artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), artikel 34, stk. 2 og 3, og artikel 51 i dette direktiv, finder også anvendelse på medlemsstaternes love og administrative bestemmelser vedrørende følgende virksomheder, uanset deres retlige form:

a) forsikringsselskaber som defineret i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF*[1]

b) kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013*[2].

Medlemsstaterne kan vælge ikke at anvende de i første afsnit omhandlede samordningsforanstaltninger på de virksomheder, der er nævnt i artikel 2, stk. 5, nr. 2)-23), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU*[3].

---

*[1] Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 om forsikringsselskabers årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 374 af 31.12.1991, s. 7).

*[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

*[3] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338)."

2) I artikel 2 tilføjes følgende som nr. 17)-20):

"17) "bæredygtighedsspørgsmål": bæredygtighedsfaktorer som defineret i artikel 2, nr. 24), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088[*4], og ledelsesfaktorer

18) "bæredygtighedsrapportering": rapportering af oplysninger vedrørende bæredygtighedsspørgsmål i overensstemmelse med dette direktivs artikel 19a, 19d og 29a

19) "immaterielle aktiver": ikkefysiske ressourcer, der bidrager til virksomhedens værdiskabelse

20) "uafhængig udbyder af revisionstjenester": et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008*[5] med henblik på den specifikke overensstemmelsesvurderingsaktivitet, der er omhandlet i dette direktivs artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa).

---

*[4] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).

*[5] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 339/93 (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 30)."

3) Artikel 19a affattes således:

"Artikel 19a

Bæredygtighedsrapportering

1. Store virksomheder og fra den 1. januar 2026 små og mellemstore virksomheder, som er virksomheder omhandlet i artikel 2, nr. 1, litra a), skal i ledelsesberetningen medtage oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation.

2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 skal navnlig omfatte:

a) en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder:

i) modstandsdygtigheden for virksomhedens forretningsmodel og -strategi over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål

ii) virksomhedens muligheder i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål

iii) virksomhedens planer for at sikre, at virksomhedens forretningsmodel og -strategi er forenelig med overgangen til en bæredygtig økonomi og med begrænsningen af den globale opvarmning til 1,5 °C i overensstemmelse med Parisaftalen

iv) hvordan der i virksomhedens forretningsmodel og -strategi tages hensyn til interesserne hos virksomhedens interessenter og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål

v) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål

b) en beskrivelse af de mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, og virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål

c) en beskrivelse af administrations-, ledelses- og tilsynsorganernes rolle med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål

d) en beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål

e) en beskrivelse af:

i) due diligence-procedurer, der er gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål

ii) de væsentligste faktiske eller potentielle negative virkninger i forbindelse med virksomhedens værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens forsyningskæde

iii) eventuelle foranstaltninger, der er truffet, og resultatet af sådanne foranstaltninger for at forebygge, afbøde eller afhjælpe faktiske eller potentielle negative virkninger

f) en beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål, herunder virksomhedens væsentligste afhængighed af sådanne forhold, og hvordan virksomhed styrer disse risici

g) indikatorer, som er relevante for oplysningerne omhandlet i litra a) -f).

Virksomhederne skal også fremlægge oplysninger om immaterielle aktiver, herunder oplysninger om intellektuel kapital, menneskelig kapital samt social- og relationskapital.

Virksomhederne skal indberette den procedure, der er gennemført for at udpege de oplysninger, som de har medtaget i ledelsesberetningen i overensstemmelse med stk. 1, og de skal i denne proces tage hensyn til kort-, mellem- og langsigtede horisonter.

3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal indeholde fremadrettede og retrospektive oplysninger samt både kvalitative og kvantitative oplysninger.

Hvis det er relevant, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indeholde oplysninger om virksomhedens værdikæde, herunder virksomhedens egne aktiviteter, produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens forsyningskæde.

Hvis det er relevant, skal de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget i ledelsesberetningen i overensstemmelse med artikel 19, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Medlemsstaterne kan tillade, at oplysninger vedrørende truende udvikling eller anliggender under forhandling udelades i undtagelsestilfælde, når det er den behørigt begrundede holdning hos medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, og kollektivt har ansvar for holdningen, at offentliggørelsen af sådanne oplysninger vil være til væsentlig skade for virksomhedens handelsmæssige position, forudsat at en sådan udeladelse ikke forhindrer en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning.

4. Virksomhederne skal indberette de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1-3, i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i artikel 19b.

5. Uanset artikel 19a, stk. 1-4, kan små og mellemstore virksomheder omhandlet i artikel 2, nr. 1), litra a), rapportere i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder omhandlet i artikel 19c.

6. Virksomheder, der opfylder kravene i stk. 1-4, anses for at have opfyldt kravet i artikel 19, stk. 1, tredje afsnit.

7. En virksomhed, som er dattervirksomhed, er fritaget for forpligtelserne i stk. 1-4, hvis den pågældende virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning for en modervirksomhed, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29 og 29a. En virksomhed, der er en dattervirksomhed af en modervirksomhed, der er etableret i et tredjeland, er også fritaget for forpligtelserne i stk. 1-4, hvis den pågældende virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning for den pågældende modervirksomhed, og hvis den konsoliderede ledelsesberetning er udarbejdet på en måde, der kan anses for ligeværdig, jf. de relevante gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, litra i), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF*[6], med den måde, der kræves i henhold til de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i dette direktivs artikel 19b.

Den konsoliderede ledelsesberetning for modervirksomheden, jf. stk. 1, offentliggøres i overensstemmelse med artikel 30, i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, som den virksomhed, der er fritaget for forpligtelserne i stk. 1-4, hører under.

Den medlemsstat, som den virksomhed, der er fritaget for forpligtelserne i stk. 1-4, hører under, kan kræve, at der i den konsoliderede ledelsesberetning, jf. første afsnit i dette stykke, offentliggøres oplysninger på det eller de officielle sprog i den pågældende medlemsstat eller på et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finanskredse, og at en eventuelt opkrævet oversættelse til disse sprog attesteres.

Ledelsesberetningen for en virksomhed, der er fritaget for forpligtelserne i stk. 1-4, skal indeholde alle følgende oplysninger:

a) navn og hjemstedet for den modervirksomhed, der indberetter oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med artikel 29 og 29a eller på en måde, der kan anses for ligeværdig, jf. de gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, nr. i), i direktiv 2004/109/EF, med den måde, der kræves i henhold til de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i dette direktivs artikel 19b

b) den omstændighed, at virksomheden er fritaget for forpligtelserne i denne artikels stk. 1-4.

—

*[6] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38)."

4) Følgende indsættes som artikel 19b, 19c og 19d:

"Artikel 19b

Standarder for bæredygtighedsrapportering

1. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at fastsætte standarder for bæredygtighedsrapportering. I disse standarder for bæredygtighedsrapportering angives de oplysninger, som virksomheder skal indberette i overensstemmelse med artikel 19a og 29a, og den struktur, hvori disse oplysninger skal indberettes, angives, hvor det er relevant. Navnlig gælder det, at:

a) Kommissionen senest den 31. oktober 2022 vedtager delegerede retsakter med nærmere bestemmelser om de oplysninger, som selskaber skal indberette i henhold til artikel 19a, stk. 1 og 2, og de oplysninger, der som minimum svarer til behovene hos deltagere på det finansielle marked, der er omfattet af oplysningsforpligtelserne i forordning (EU) 2019/2088

b) Kommissionen senest den 31. oktober 2023 vedtager delegerede retsakter med nærmere bestemmelser om:

i) de supplerende oplysninger, som virksomheder skal indberette vedrørende de bæredygtighedsspørgsmål og rapporteringsområder, der er anført i artikel 19a, stk. 2), hvis det er nødvendigt

ii) de oplysninger, som virksomhederne skal indberette, og som er specifikke for den sektor, de opererer i.

Kommissionen reviderer mindst hvert tredje år efter anvendelsesdatoen enhver delegeret retsakt vedtaget i henhold til denne artikel under hensyntagen til den tekniske rådgivning fra Den Europæiske Rådgivende Regnskabsgruppe (EFRAG) og ændrer om nødvendigt en sådan delegeret retsakt for at tage hensyn til den relevante udvikling, herunder udviklingen med hensyn til internationale standarder.

2. I standarderne for bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1, skal det kræves, at de oplysninger, der skal indberettes, er forståelige, relevante, repræsentative, verificerbare og sammenlignelige og er gengivet på en troværdig måde.

Under hensyntagen til genstanden for en bestemt standard skal standarder for bæredygtighedsrapportering:

a) angive de oplysninger, som virksomhederne skal fremlægge om miljøforhold, herunder oplysninger om:

i) modvirkning af klimaændringer

ii) tilpasning til klimaændringer

iii) vand- og havressourcer

iv) ressourceanvendelse og cirkulær økonomi

v) forurening

vi) biodiversitet og økosystemer

b) angive de oplysninger, som virksomhederne skal fremlægge om sociale faktorer, herunder oplysninger om:

i) lige muligheder for alle, herunder ligestilling mellem kønnene og lige løn for samme arbejde, uddannelse og kompetenceudvikling samt beskæftigelse og inklusion af handicappede

ii) arbejdsvilkår, herunder sikker og fleksibel beskæftigelse, løn, social dialog, kollektive overenskomstforhandlinger og inddragelse af arbejdstagerne, balance mellem arbejdsliv og privatliv og et sundt, sikkert og veltilpasset arbejdsmiljø

iii) respekt for menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder, de demokratiske principper og standarderne i de internationale grundlæggende menneskerettighedsinstrumenter ("International Bill of Human Rights") og FN's andre centrale menneskerettighedskonventioner, ILO's erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet, ILO's grundlæggende konventioner og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder.

c) angive de oplysninger, som virksomhederne skal fremlægge om ledelsesfaktorer, herunder oplysninger om:

i) den rolle, som virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer spiller, herunder med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og deres sammensætning

ii) forretningsetik og virksomhedskultur, herunder bekæmpelse af korruption og bestikkelse

iii) virksomhedens politiske forpligtelser, herunder dens lobbyvirksomhed

iv) virksomhedens ledelse og kvaliteten af forbindelserne med forretningspartnere, herunder betalingspraksis

v) virksomhedens interne kontrol- og risikostyringssystemer, herunder i forbindelse med dens regnskabsaflæggelsesprocedure.

3. Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til stk. 1, skal den hensyn til:

a) arbejdet med globale initiativer til fastsættelse af standarder for bæredygtighedsrapportering og eksisterende standarder og rammer for naturkapitalregnskaber, ansvarlig forretningsskik, virksomhedernes sociale ansvar og bæredygtig udvikling

b) de oplysninger, som deltagere på det finansielle marked skal have for at opfylde deres oplysningsforpligtelser i henhold til forordning (EU) 2019/2088 og de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til nævnte forordning

c) kriterierne i de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til forordning (EU) 2020/852*[7]

d) de oplysningskrav, der gælder for benchmarkadministratorer i benchmarkerklæringen og i benchmarkmetodologien, og minimumsstandarderne for opbygningen af EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1816*[8], (EU) 2020/1817*[9] og (EU) 2020/1818*[10]

e) de oplysninger, der er anført i de gennemførelsesretsakter, som vedtages i henhold til artikel 434a i forordning (EU) nr. 575/2013*[11]

f) Kommissionens henstilling 2013/179/EU*[12]

g) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF*[13]

h) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009*[14].

---

*[7] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

*[8] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1816 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår redegørelsen i benchmarkerklæringen for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer er afspejlet i hvert benchmark, der leveres og offentliggøres (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 1).

*[9] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1817 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår minimumsindholdet af redegørelsen for, hvordan miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige faktorer afspejles i benchmarkmetodologien (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 12).

*[10] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2020/1818 af 17. juli 2020 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår minimumsstandarder for EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks (EUT L 406 af 3.12.2020, s. 17).

*[11] Kommissionens gennemførelsesforordning om gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedrørende institutters offentliggørelse af de oplysninger, der er omhandlet i ottende del, afsnit II og III, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (C(2021)1595).

*[12] Kommissionens henstilling 2013/179/EU af 9. april 2013 om brug af fælles metoder til at måle og formidle oplysninger om produkters og organisationers miljøpræstationer over hele deres livscyklus (EUT L 124 af 4.5.2013, s. 1).

*[13] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32).

*[14] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS) og om ophævelse af forordning (EF) nr. 761/2001 og Kommissionens beslutning 2001/681/EF og 2006/193/EF (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1).

Artikel 19c

Standarder for bæredygtighedsrapportering for SMV'er

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 for at fastsætte standarder for bæredygtighedsrapportering, der står i rimeligt forhold til små og mellemstore virksomheders kapacitet og karakteristika. I disse standarder for bæredygtighedsrapportering angives de oplysninger, jf. artikel 19a og 29a, som små og mellemstore virksomheder, jf. artikel 2, nr. 1), litra a), skal indberette. De tager hensyn til kriterierne i artikel 19b, stk. 2 og 3. De angiver, hvor det er relevant, også den struktur, hvori disse oplysninger skal indberettes.

Kommissionen vedtager disse delegerede retsakter senest den 31. oktober 2023.

Artikel 19d

Fælles elektronisk rapporteringsformat

1. Virksomheder, der er omfattet af artikel 19a, udarbejder deres regnskaber og ledelsesberetninger i et fælles elektronisk rapporteringsformat i overensstemmelse med artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815*[15] og markerer deres bæredygtighedsrapportering, herunder de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2020/852, i overensstemmelse med den nævnte delegerede forordning.

2. Virksomheder, der er omfattet af artikel 29a, udarbejder deres konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger i et fælles elektronisk rapporteringsformat i overensstemmelse med artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 og markerer deres bæredygtighedsrapportering, herunder de oplysninger, der skal fremlægges i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2020/852.

---

*[15] Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 af 17. december 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder om præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat (EUT L 143 af 29.5.2019, s. 1)."

5) I artikel 20, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Litra g) affattes således:

"g) en beskrivelse af mangfoldighedspolitikken, der anvendes i forbindelse med virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer for så vidt angår køn og andre aspekter som f.eks. alder eller uddannelsesmæssige og erhvervsmæssige baggrunde, målene for denne mangfoldighedspolitik, hvordan den er blevet gennemført, og resultaterne i rapporteringsperioden. Hvis der ikke anvendes en sådan politik, skal redegørelsen indeholde en forklaring på, hvorfor det forholder sig således."

b) Følgende afsnit tilføjes:

"Virksomheder, der er omfattet af artikel 19a, kan opfylde forpligtelsen i nærværende artikels stk. 1, litra c), f) og g), hvis de medtager de oplysninger, der kræves i henhold til disse litraer, i deres bæredygtighedsrapportering."

6) I artikel 23 foretages følgende ændringer:

a) i stk. 4 affattes litra b) således:

"b) det i litra a) nævnte konsoliderede regnskab og den konsoliderede ledelsesberetning for den større helhed af virksomheder udarbejdes af

modervirksomheden for denne helhed i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, som modervirksomheden henhører under, i overensstemmelse med dette direktiv med undtagelse af kravene i artikel 29a eller i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002"

b) i stk. 8 affattes litra b, nr. i), således:

"i) i overensstemmelse med dette direktiv med undtagelse af kravene i artikel 29a"

c) i stk. 8 affattes litra b), nr. iii), således:

"iii) på en måde, som er ligeværdig med konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger, der er udarbejdet i overensstemmelse med dette direktiv med undtagelse af kravene i artikel 29a, eller".

7) Artikel 29a affattes således:

"Artikel 29a

Konsolideret bæredygtighedsrapportering

1. Modervirksomheder i en stor koncern medtager i deres konsoliderede ledelsesberetning de oplysninger, der er nødvendige for at forstå koncernens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og de oplysninger, der er nødvendige for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker koncernens udvikling, resultat og situation.

2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1 skal navnlig omfatte:

a) en kort beskrivelse af koncernens forretningsmodel og -strategi, herunder:

i) modstandsdygtigheden for koncernens forretningsmodel og -strategi over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål

ii) koncernens muligheder i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål

iii) koncernens planer for at sikre, at koncernens forretningsmodel og -strategi er forenelig med overgangen til en bæredygtig økonomi og med begrænsningen af den globale opvarmning til 1,5 °C i overensstemmelse med Parisaftalen

iv) hvordan der i koncernens forretningsmodel og -strategi tages hensyn til interesserne hos koncernens interessenter og til koncernens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål

v) hvordan koncernens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål

b) en beskrivelse af de mål vedrørende bæredygtighed, som koncernen har fastsat, og koncernens fremskridt med hensyn til at nå disse mål

c) en beskrivelse af administrations-, ledelses- og tilsynsorganernes rolle med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål

d) en beskrivelse af koncernens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål

e) en beskrivelse af:

i) due diligence-procedurer, der er gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål

ii) de væsentligste faktiske eller potentielle negative virkninger i forbindelse med koncernens værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens forsyningskæde

iii) eventuelle foranstaltninger, der er truffet, og resultatet af sådanne foranstaltninger for at forebygge, afbøde eller afhjælpe faktiske eller potentielle negative virkninger

f) en beskrivelse af de væsentligste risici for koncernen i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål, herunder koncernens væsentligste afhængighed af sådanne forhold, og hvordan virksomhed styrer disse risici

g) indikatorer, som er relevante for oplysningerne omhandlet i litra a) -f).

Modervirksomheder skal også fremlægge oplysninger om immaterielle aktiver, herunder oplysninger om intellektuel kapital, menneskelig kapital samt social- og relationskapital.

Modervirksomheder skal indberette den procedure, der er gennemført for at udpege de oplysninger, som de har medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning i overensstemmelse med denne artikel.

3. De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal indeholde fremadrettede og retrospektive oplysninger samt både kvalitative og kvantitative oplysninger. Disse oplysninger skal dække kort-, mellem- og langsigtede tidshorisonter, hvis det er relevant.

De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, indeholde oplysninger om koncernens værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens forsyningskæde, hvis det er relevant.

De oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, skal også, hvis det er relevant, indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning i overensstemmelse med dette direktivs artikel 29, og beløb, der er anført i det konsoliderede årsregnskab.

Medlemsstaterne kan tillade, at oplysninger vedrørende truende udvikling eller anliggender under forhandling udelades i undtagelsestilfælde, når det er den behørigt begrundede holdning hos medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, og kollektivt har ansvar for holdningen, at offentliggørelsen af sådanne oplysninger vil være til væsentlig skade for koncernens handelsmæssige position, forudsat at en sådan udeladelse ikke forhindrer en rimelig og afbalanceret forståelse af koncernens udvikling, resultat, situation og dens aktivitets påvirkning.

4. Modervirksomheder skal indberette de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1-3, i overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i artikel 19b.

5. Uanset artikel 29a, stk. 1-4, kan modervirksomheder, der er små og mellemstore virksomheder, jf. artikel 2, nr. 1), litra a), rapportere i overensstemmelse

med standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder omhandlet i artikel 19c.

6. En modervirksomhed, der opfylder kravene i stk. 1-4, anses for at have opfyldt kravene i artikel 19, stk. 1, tredje afsnit, artikel 19a og artikel 29.

7. En modervirksomhed, som desuden er dattervirksomhed, er fritaget for forpligtelserne i stk. 1-4, hvis den pågældende fritagne modervirksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning for en anden virksomhed, der er udarbejdet i overensstemmelse med artikel 29 og nærværende artikel. En modervirksomhed, der er en dattervirksomhed af en modervirksomhed, der er etableret i et tredjeland, er også fritaget for forpligtelserne i stk. 1-4, hvis den pågældende virksomhed og dens dattervirksomheder er medtaget i den konsoliderede ledelsesberetning for den pågældende modervirksomhed, og hvis den konsoliderede ledelsesberetning er udarbejdet på en måde, der kan anses for ligeværdig, jf. de relevante gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, litra i), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF, med den måde, der kræves i henhold til de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i dette direktivs artikel 19b.

Den konsoliderede ledelsesberetning for modervirksomheden, jf. stk. 1, offentliggøres i overensstemmelse med artikel 30, i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, som den modervirksomhed, der er fritaget for forpligtelserne i stk. 1-4 hører under.

Den medlemsstat, som den modervirksomhed, der er fritaget for forpligtelserne i stk. 1-4 hører under, kan kræve, at der i den konsoliderede ledelsesberetning, jf. første afsnit i dette stykke, offentliggøres oplysninger på det eller de officielle sprog i den pågældende medlemsstat eller på et sprog, der sædvanligvis anvendes i internationale finanskredse, og at en eventuelt opkrævet oversættelse til disse sprog attesteres.

Den konsoliderede ledelsesberetning for en virksomhed, der er fritaget for forpligtelserne i stk. 1-4, skal indeholde alle følgende oplysninger:

a) navn og hjemstedet for den modervirksomhed, der fremlægger oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med artikel 29 og denne artikel eller på en måde, der kan anses for ligeværdig, jf. de relevante gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, nr. i) direktiv 2004/109/EF, med den måde, der kræves i henhold til de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er omhandlet i dette direktivs artikel 19b

b) den omstændighed, at virksomheden er fritaget for forpligtelserne i denne artikels stk. 1-4."

8) I artikel 30 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 erstattes af følgende:

"1. Medlemsstaterne sikrer inden for en rimelig tidsfrist, som ikke må være længere end 12 måneder efter balancetidspunktet, at virksomhederne offentliggør det behørigt godkendte årsregnskab og ledelsesberetningen i det format, der er foreskrevet i dette direktivs artikel 19d, hvor det er relevant, såvel som revisors eller revisionsfirmaets påtegning og udtalelse, der er omhandlet i artikel 34 i nærværende direktiv, efter de bestemmelser, der er

fastsat i hver medlemsstats lovgivning i overensstemmelse med kapitel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132*[16]."

"Hvis en uafhængig udbyder af revisionstjenester afgiver den udtalelse, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, litra aa), offentliggøres denne udtalelse sammen med de rapporter, der er omhandlet i stk. 1.

Medlemsstaterne kan dog undtage virksomheder fra pligten til at offentliggøre ledelsesberetningen, såfremt et eksemplar af beretningen i dens helhed eller uddrag heraf let kan rekvireres på anmodning til en pris, der ikke overstiger de administrative omkostninger."

"Undtagelsen i stk. 3 finder ikke anvendelse på virksomheder, der er omfattet af artikel 19a og 29a."

---

*[16] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (EUT L 169 af 30.6.2017, s. 46).

b) Følgende stk. 1a indsættes:

"1a. Medlemsstaterne sikrer, at ledelsesberetninger, der indeholder bæredygtighedsrapportering udarbejdet af virksomheder i henhold til artikel 19a og 29a, også stilles til rådighed for den relevante officielt udpegede mekanisme, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2, i direktiv 2004/109/EF, umiddelbart efter deres offentliggørelse.

Hvis den virksomhed, der udarbejder ledelsesberetningen, ikke er omfattet af direktiv 2004/109/EF, skal den relevante officielt udpegede mekanisme være en af de officielt udpegede mekanismer i den medlemsstat, hvor den pågældende virksomhed har sit hjemsted."

9) Artikel 33, stk. 1, affattes således:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at medlemmerne af virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer, der handler inden for de beføjelser, der er tillagt dem efter national ret, kollektivt har ansvar for at sikre, at følgende dokumenter udarbejdes og offentliggøres i overensstemmelse med kravene i dette direktiv og i givet fald med de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1606/2002, med delegeret forordning 2019/815, med standarderne for bæredygtighedsrapportering omhandlet i dette direktivs artikel 19b og med kravene i dette direktivs artikel 19d:

a) årsregnskaberne, ledelsesberetningen og redegørelsen for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt

b) det konsoliderede regnskab, de konsoliderede ledelsesberetninger og den konsoliderede redegørelse for virksomhedsledelse, hvis denne fremlægges særskilt."

10) I artikel 34 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet afsnit, ændres således:

i) Litra a), nr. ii), affattes således:

"ii) ledelsesberetningen er blevet udarbejdet i overensstemmelse med gældende lovkrav med undtagelse af kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering i artikel 19a".

ii) Følgende indsættes som litra aa):

"aa) afgive en udtalelse, hvis det er relevant, på grundlag af en begrænset revision af bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med kravene i dette direktiv, herunder bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med de rapporteringsstandarder, der er vedtaget i henhold til artikel 19b, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der indberettes efter standarderne for bæredygtighedsrapportering, og overholdelsen af kravet om markering af bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med artikel 19d, og af overholdelsen af rapporteringskravene i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852."

b) Stk. 3 erstattes af følgende:

"3. Medlemsstaterne kan tillade, at en uafhængig udbyder af revisionstjenester afgiver udtalelsen omhandlet i stk. 1, andet afsnit, litra aa), såfremt denne er omfattet af krav, der er i overensstemmelse med kravene i direktiv 2006/43/EF for så vidt angår revision af bæredygtighedsrapportering, jf. artikel 2, nr. 1), litra r), i nævnte direktiv.

11) I artikel 49 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de delegerede retsakter i artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 46, stk. 2, artikel 19b og artikel 19c for en ubegrænset periode.

3. Den i artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 46, stk. 2, artikel 19b og artikel 19c omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

b) Følgende stk. 3a indsættes:

"3a. Når Kommissionen vedtager delegerede retsakter i henhold til artikel 19b og 19c, tager den hensyn til teknisk rådgivning fra EFRAG, såfremt sådan rådgivning er udviklet på passende vis under hensyntagen til offentligt tilsyn og gennemsigtighed og med ekspertbistand fra relevante interessenter og er ledsaget af cost-benefit-analyser, der omfatter analyser af den tekniske rådgivnings virkninger på bæredygtighedsspørgsmål.

Kommissionen hører medlemsstaternes ekspertgruppe om bæredygtig finansiering omhandlet i artikel 24 i forordning (EU) 2020/852 om EFRAG's tekniske rådgivning, inden den vedtager de delegerede retsakter omhandlet i artikel 19b og 19c.

Kommissionen anmoder Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed om en udtalelse om den tekniske rådgivning fra EFRAG, navnlig med hensyn til dens overensstemmelse med forordning (EU) 2019/2088 og dens delegerede retsakter. Den Europæiske Værdipapir- og

Markedstilsynsmyndighed afgiver sin udtalelse senest to måneder efter modtagelsen af Kommissionens anmodning.

Kommissionen hører også Den Europæiske Banktilsynsmyndighed, Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, Det Europæiske Miljøagentur, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, Den Europæiske Centralbank, Udvalget af Europæiske Revisionstilsynsmyndigheder og platformen for bæredygtig finansiering nedsat i henhold til artikel 20 i forordning (EU) 2020/852 om EFRAG's tekniske rådgivning, inden den vedtager de delegerede retsakter omhandlet i artikel 19b og 19c. Hvis et af disse organer beslutter at afgive en udtalelse, skal det gøre dette senest to måneder efter den dato, hvor det blev hørt af Kommissionen."

c) Stk. 5 erstattes af følgende:

"5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 13, artikel 46, stk. 2, artikel 19b og artikel 19c træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

12) Artikel 51 affattes således:

"Artikel 51

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre at disse sanktioner håndhæves, jf. dog stk. 2. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning".

2. I tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser om gennemførelse af artikel 19a, 19d og 29a fastsætter medlemsstaterne som minimum bestemmelser om følgende administrative foranstaltninger og sanktioner:

a) en offentlig meddelelse, hvori den ansvarlige fysiske person eller juridiske enhed og overtrædelsens art nævnes

b) en afgørelse, hvorved det påbydes den ansvarlige fysiske person eller juridiske enhed at bringe den udviste handlemåde, der udgør en overtrædelse, til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan handlemåde

c) administrative bøder.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der ved valget af arten og størrelsen af bøder, administrative sanktioner eller foranstaltninger omhandlet i stk. 2 tages hensyn til alle relevante omstændigheder, herunder:

a) overtrædelsens grovhed og varighed

b) den ansvarlige fysiske persons eller juridiske enheds grad af ansvar

c) den ansvarlige fysiske persons eller juridiske enheds finansielle styrke

d) den ansvarlige fysiske persons eller juridiske enheds fortjeneste eller undgåede tab, såfremt disse beløb kan beregnes

e) tabene for tredjeparter, som følger af overtrædelsen, såfremt de kan beregnes

f) den ansvarlige fysiske persons eller juridiske enheds vilje til at samarbejde med den kompetente myndighed

g) overtrædelser, som den ansvarlige fysiske person eller juridiske enhed tidligere har begået."

Artikel 2

Ændringer af direktiv 2004/109/EF

I direktiv 2004/109/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2, stk. 1, tilføjes følgende litra r):

"r) "bæredygtighedsrapportering": bæredygtighedsrapportering som defineret i artikel 2, nr. 18), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU*[18]."

---

*[18] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

2) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2, litra c), affattes således:

"c) erklæringer fra udstederens ansvarlige, med tydelig angivelse af navn og stillingsbetegnelse, om, at årsregnskabet, der er udarbejdet i overensstemmelse med gældende regnskabsstandarder, efter deres bedste overbevisning giver et retvisende billede af udstederens og de af koncernregnskabet omfattede virksomheders aktiver, passiver, finansielle stilling og resultat som helhed, og at ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for den forretningsmæssige udvikling og forretningsresultatet og for udstederens og de af koncernregnskabet omfattede virksomheders stilling som helhed samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som de står overfor, og som, hvis det er relevant, er udarbejdet i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering omhandlet i artikel 19b i direktiv 2013/34/EU."

b) Stk. 4 og 5 affattes således:

"4. Årsregnskabet revideres i henhold til artikel 34 i direktiv 2013/34/EU og artikel 28 i direktiv 2006/43/EF.

Revisionspåtegningen, undertegnet af den eller de personer, der er ansvarlige for at udføre arbejdet omhandlet i artikel 34, stk. 1 og 2, i direktiv 2013/34/EU, gøres i sin helhed tilgængelig for offentligheden sammen med årsrapporten.

5. Ledelsesberetningen udarbejdes i henhold til artikel 19, artikel 19a, artikel 19d, stk. 1, og artikel 20 i direktiv 2013/34/EU, hvis de udarbejdes af virksomheder omhandlet i disse bestemmelser.

Hvis udstederen skal udarbejde konsoliderede regnskaber, udarbejdes den konsoliderede ledelsesberetning i henhold til artikel 19d, stk. 2, artikel 29 og artikel 29a i direktiv 2013/34/EU, hvis de udarbejdes af virksomheder omhandlet i disse bestemmelser."

3) I artikel 23, stk. 4, affattes tredje og fjerde afsnit således:

Kommissionen træffer efter proceduren i artikel 27, stk. 2, de nødvendige afgørelser om ækvivalens med de regnskabsstandarder og med de standarder for bæredygtighedsrapportering, jf. artikel 19b i direktiv 2013/34/EU, som benyttes af tredjelandsudstedere, på de i artikel 30, stk. 3, fastsatte betingelser. Fastslår Kommissionen, at regnskabsstandarderne eller standarderne for bæredygtighedsrapportering i et tredjeland ikke er ækvivalente, kan den give den pågældende udsteder tilladelse til fortsat at benytte disse regnskabsstandarder i en passende overgangsperiode.

Med henblik på tredje afsnit vedtager Kommissionen også ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 27, stk. 2a, 2b og 2c, og med forbehold af betingelserne i artikel 27a og 27b foranstaltninger med henblik på at fastsætte generelle ækvivalenskriterier for regnskabsstandarder og standarder for bæredygtighedsrapportering, som er relevante for udstedere i mere end et land."

4) Som artikel 28d indsættes:

"Artikel 28d

ESMA-retningslinjer

Efter høring af Det Europæiske Miljøagentur og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder udsteder ESMA retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1095/2010 om de nationale kompetente myndigheders tilsyn med bæredygtighedsrapportering.

Artikel 3

Ændringer af direktiv 2006/43/EF

I direktiv 2006/43/EF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 1 affattes således:

"Artikel 1

Emne

I dette direktiv fastlægges regler for lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber og for revision af årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering, hvis denne udføres af den revisor eller det revisionsfirma, der udfører den lovpligtige revision af regnskaberne."

2) I artikel 2 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 2) og 3) affattes således:

"2) "revisor": en fysisk person, som i overensstemmelse med dette direktiv er bemyndiget af en medlemsstats kompetente myndigheder til at udføre lovpligtig revision og revision af bæredygtighedsrapportering

3. "revisionsfirma": en juridisk person eller enhver anden enhed — uanset dens juridiske form — som i overensstemmelse med dette direktiv er bemyndiget af en medlemsstats kompetente myndigheder til at udføre lovpligtig revision og revision af bæredygtighedsrapportering"

b) Følgende tilføjes som nr. 21) og 22):

"21) "bæredygtighedsrapportering": bæredygtighedsrapportering som defineret i artikel 2, nr. 18), i direktiv 2013/34/EU

"22) "revision af bæredygtighedsrapportering": den udtalelse, som revisoren eller revisionsfirmaet afgiver i overensstemmelse med artikel 34, stk. 2, andet afsnit, litra aa), og artikel 34, stk. 2, i direktiv 2013/34/EU."

3) Artikel 6 og 7 affattes således:

"Artikel 6

Uddannelseskvalifikationer

Med forbehold af artikel 11 kan en fysisk person kun godkendes til at udføre en lovpligtig revision og revision af bæredygtighedsrapportering efter at have nået et niveau, der giver adgang til en universitetsuddannelse, eller et tilsvarende niveau og derefter gennemgået et teoretisk undervisningsprogram og fuldført en praktisk uddannelse samt bestået en af den pågældende medlemsstat afholdt eller anerkendt faglig kvalifikationseksamen på niveau med afgangseksamen fra et universitet eller et tilsvarende niveau.

De kompetente myndigheder som omhandlet i artikel 32 samarbejder med hinanden med henblik på at opnå en minimumskonvergens i de krav, der er fastsat i nærværende artikel. De kompetente myndigheder tager, når de deltager i et sådant samarbejde, hensyn til udviklingen inden for revision og revisorerhvervet og navnlig konvergens, der allerede er opnået af erhvervet. De samarbejder med Udvalget af Europæiske Revisionstilsynsmyndigheder (CEAOB) og de kompetente myndigheder omhandlet i artikel 20 i forordning (EU) nr. 537/2014, for så vidt denne konvergens vedrører lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og revision af sådanne virksomheders bæredygtighedsrapportering.

Artikel 7

Faglig kvalifikationseksamen

Den i artikel 6 omhandlede faglige kvalifikationseksamen skal sikre den nødvendige teoretiske viden om de forhold, der er relevante for udøvelse af lovpligtig revision og revision af bæredygtighedsrapportering samt evne til at anvende denne viden i praksis. Denne eksamen skal, i det mindste delvis, være skriftlig."

4) I artikel 8, stk. 1, foretages følgende ændringer:

a) Som litra bb) indsættes:

"bb) juridiske krav og standarder for udarbejdelse af årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering"

b) Som litra cc) indsættes:

"cc) standarder for bæredygtighedsrapportering"

c) Som litra dd) indsættes:

"dd) bæredygtighedsanalyse"

d) Som litra ff) indsættes:

"ff) due diligence-procedurer vedrørende bæredygtighedsspørgsmål

e) Som litra ii) indsættes:

"ii) standarder for revision af bæredygtighed som omhandlet i artikel 26a"

f) Litra h) affattes således:

"h) juridiske krav og faglige standarder for lovpligtig revision, revision af bæredygtighedsrapportering og revisorer"

5) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

"1. Med henblik på at udvikle evnen til i praksis at anvende den teoretiske viden, hvori prøve udgør en del af eksamen, skal der gennemføres en praktisk uddannelse af mindst tre års varighed, som navnlig vedrører revision af årsregnskaber, konsoliderede regnskaber eller tilsvarende regnskaber og revision af årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering. Mindst to tredjedele af denne praktiske uddannelse skal gennemføres hos en revisor eller et revisionsfirma, der er godkendt i en medlemsstat."

6) Artikel 11, litra a), affattes således:

"a) at de i 15 år har udøvet faglig virksomhed, der har gjort det muligt for dem at erhverve en tilstrækkelig erfaring på det økonomiske, det juridiske og det regnskabsmæssige område eller på området for bæredygtighedsrapportering, og har bestået den i artikel 7 nævnte faglige kvalifikationseksamen, eller"

7) Artikel 14, stk. 2, tredje afsnit, affattes således:

"Egnethedsprøven skal gennemføres på et af de sprog, der er tilladt i henhold til sprogreglerne i den pågældende værtsmedlemsstat. Den må kun omfatte revisorens fyldestgørende kendskab til love og bestemmelser i denne værtsmedlemsstat, for så vidt den er relevant for lovpligtig revision og revision af bæredygtighedsrapportering."

8) Følgende indsættes som artikel 14a:

"Artikel 14a

Revisorer godkendt eller anerkendt før den 1. januar 2023

Medlemsstaterne sikrer, at revisorer, der er godkendt eller anerkendt til at udføre lovpligtig revision inden den 1. januar 2023, ikke er omfattet af kravene i artikel 6, 7, 10, 11 og 14 i dette direktiv.

Medlemsstaterne sikrer, at revisorer, der er godkendt inden den 1. januar 2023, tilegner sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og revision af bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med kravet om efteruddannelse i artikel 13."

9) Artikel 24b ændres således:

a) Stk. 1 erstattes af følgende:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at revisionsfirmaet udpeger mindst én ledende revisionspartner, når den lovpligtige revision og revisionen af bæredygtighedsrapportering udføres af et revisionsfirma. Revisionsfirmaet giver den eller de ledende revisionspartnere tilstrækkelige ressourcer samt

personale, der har de nødvendige kompetencer og evner til at udføre deres opgaver korrekt.

Sikring af revisionskvalitet, uafhængighed og kompetence er de vigtigste kriterier, når revisionsfirmaet vælger den eller de ledende revisionspartnere, der bliver udpeget. Den eller de ledende revisionspartnere inddrages aktivt i udførelsen af den lovpligtige revision og revisionen af bæredygtighedsrapportering."

b) Følgende stk. 2a indsættes:

"2a. Revisoren skal ved udførelse af revisionen af bæredygtighedsrapportering afsætte tilstrækkelig tid til opgaven og skal tildele tilstrækkelige ressourcer til, at han eller hun kan udføre sine opgaver korrekt."

c) Stk. 4, litra c), affattes således:

"c) honoraret for den lovpligtige revision, honoraret for revisionen af bæredygtighedsrapportering og honoraret for andre ydelser i et givet regnskabsår."

d) Stk. 5 erstattes af følgende:

"5. En revisor eller et revisionsfirma opretter en revisionsfil for hver enkelt lovpligtig revision. Revisionsfilen skal også indeholde oplysninger om revisionen af bæredygtighedsrapportering, hvis det er relevant."

10) Artikel 25 affattes således:

"Artikel 25

Revisionshonorarer

Medlemsstaterne sikrer, at der findes regler, ifølge hvilke honorarer for lovpligtig revision og honorarer for revision af bæredygtighedsrapportering:

a) ikke påvirkes eller bestemmes af levering af yderligere tjenesteydelser til den virksomhed, der revideres

b) ikke må baseres på tilfældigheder."

11) Følgende indsættes som artikel 25b:

"Artikel 25b

Faglig etik, uafhængighed, objektivitet, fortrolighed og tavshedspligt for så vidt angår revision af bæredygtighedsrapportering

Kravene i artikel 21-24a for så vidt angår lovpligtig revision af årsregnskaber finder anvendelse på revision af bæredygtighedsrapportering."

12) Følgende indsættes som artikel 26a:

"Artikel 26a

Standarder for revision af bæredygtighedsrapportering

1. Medlemsstaterne bestemmer, at revisorer og revisionsfirmaer udfører revision af bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med de internationale revisionsstandarder, som Kommissionen har vedtaget efter proceduren i stk. 2.

Medlemsstaterne kan anvende nationale revisionsstandarder, procedurer eller krav, så længe Kommissionen ikke har vedtaget en revisionsstandard, der dækker samme emne.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen revisionsprocedurerne eller -kravene senest tre måneder før deres ikrafttræden.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage revisionsstandarder, jf. stk. 1, ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 48a med henblik på at fastlægge de procedurer, som revisoren skal følge, når denne udarbejder sine konklusioner om revisionen af bæredygtighedsrapportering, herunder planlægning af revisionen, risikobehandling og reaktion på risici, og den type konklusioner, der skal medtages i revisionspåtegningen.

Kommissionen kan kun vedtage revisionsstandarderne, hvis de:

a) er udviklet på passende vis under hensyntagen til offentligt tilsyn og gennemsigtighed

b) bidrager til at give den årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering en høj grad af troværdighed og kvalitet

c) er i Unionens offentlige interesse."

3. Hvis Kommissionen vedtager standarder for rimelig revision, baseres udtalelsen omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra aa), i direktiv 2013/34/EU på en rimelig revision."

13) Følgende indsættes som artikel 27a:

"Artikel 27a

Revision af konsolideret bæredygtighedsrapportering

Kravene i artikel 27 for så vidt angår revision af konsoliderede årsregnskaber finder tilsvarende anvendelse på revision af konsolideret bæredygtighedsrapportering."

14) I artikel 28 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 erstattes af følgende:

"1. Revisoren eller revisionsfirmaet fremlægger resultaterne af den lovpligtige revision og, hvis det er relevant, af revisionen af bæredygtighedsrapportering i en revisionspåtegning. Påtegningen udarbejdes i overensstemmelse med de krav til revisionsstandarder, som Unionen eller den pågældende medlemsstat har vedtaget, jf. artikel 26, og med de krav til standarder for revision af bæredygtighedsrapportering, som Kommissionen eller den pågældende medlemsstat har vedtaget, jf. artikel 26a."

b) Stk. 2 ændres som følger:

i) Følgende indsættes som litra aa):

"aa) specificere den årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering samt den omfattede dato og periode og angive den ramme for bæredygtighedsrapportering, der er anvendt under udarbejdelsen heraf"

ii) Som litra bb) indsættes:

"bb) medtage en beskrivelse af omfanget af revisionen af bæredygtighedsrapportering, der som minimum indeholder en angivelse af de

revisionsstandarder, som revisionen af bæredygtighedsrapporteringen er udført efter"

c) Stk. 2, litra e), affattes således:

"e) indeholde påtegning og udtalelse, der skal være baseret på arbejdet under revisionen, som omhandlet i artikel 34, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 2013/34/EU, hvis det er relevant"

d) I stk. 3 tilføjes følgende afsnit:

"Kravene i første afsnit for så vidt angår lovpligtig revision finder anvendelse på revision af bæredygtighedsrapportering."

e) Stk. 4, første afsnit, affattes således:

"Revisionspåtegningen underskrives og dateres af revisor. Når et revisionsfirma udfører lovpligtig revision og, hvis det er relevant, revision af bæredygtighedsrapportering, underskrives revisionspåtegningen som minimum af den eller de revisorer, der udfører den lovpligtige revision og revisionen af bæredygtighedsrapportering på revisionsfirmaets vegne. Når flere end én revisor eller ét revisionsfirma har været involveret samtidig, underskrives revisionspåtegningen af alle revisorerne eller i det mindste af de revisorer, der udfører den lovpligtige revision og revisionen af bæredygtighedsrapportering på vegne af hvert revisionsfirma. Under ekstraordinære omstændigheder kan medlemsstaterne bestemme, at denne eller disse underskrifter ikke behøver at blive offentliggjort, hvis offentliggørelsen kan indebære en overhængende og væsentlig trussel mod nogens personlige sikkerhed."

f) Stk. 5 erstattes af følgende:

"5. Revisorens eller revisionsfirmaets revisionspåtegning vedrørende det konsoliderede regnskab og, hvis det er relevant, den konsoliderede bæredygtighedsrapportering skal opfylde kravene i stk. 1-4. Ved rapportering om overensstemmelse mellem årsberetning og regnskab, jf. stk. 2, litra e), lægger revisoren eller revisionsfirmaet det konsoliderede regnskab og den konsoliderede beretning til grund. Når modervirksomhedens årsregnskab er tilknyttet det konsoliderede regnskab, kan revisorens eller revisionsfirmaets revisionspåtegninger, som kræves ifølge denne artikel, afgives sammen."

15) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, litra d), affattes således:

"d) De personer, der udfører kvalitetssikringskontrol, skal have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for lovpligtig revision og regnskabsaflæggelse og inden for revision af bæredygtighedsrapportering og bæredygtighedsrapportering kombineret med specifik træning i kvalitetssikringskontrol.

b) Stk. 1, litra h), affattes således:

"h) Kvalitetssikringskontroller foretages på grundlag af en risikoanalyse og, for revisorer og revisionsfirmaer, der udfører lovpligtig revision som omhandlet i artikel 2, nr. 1), litra a), samt, hvis det er relevant, revision af bæredygtighedsrapportering, hvert sjette år."

c) Stk. 2, litra a), affattes således:

a) kontrollanterne skal have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for lovpligtig revision og regnskabsaflæggelse og inden for revision af bæredygtighedsrapportering og bæredygtighedsrapportering kombineret med specifik træning i kvalitetssikringskontrol"

16) Som artikel 30g indsættes:

"Artikel 30g

Undersøgelser og sanktioner for så vidt angår revision af bæredygtighedsrapportering

Kravene i artikel 30-30f for så vidt angår lovpligtig revision af årsregnskaber finder anvendelse på revision af bæredygtighedsrapportering."

17) Som artikel 36a indsættes:

"Artikel 36a

Offentligt tilsyn og reguleringsaftaler mellem medlemsstaterne for så vidt angår revision af bæredygtighedsrapportering

Kravene i artikel 32, 33, 34 og 36 for så vidt angår lovpligtig revision af årsregnskaber finder tilsvarende anvendelse på revision af bæredygtighedsrapportering."

18) Følgende indsættes som artikel 38a:

"Artikel 38a

Udnævnelse og afskedigelse for så vidt angår revision af bæredygtighedsrapportering

Kravene i artikel 37 og 38 for så vidt angår lovpligtig revision af årsregnskaber finder anvendelse på revision af bæredygtighedsrapportering."

19) Artikel 39, stk. 6, litra a)-e), affattes som følger:

"a) at underrette bestyrelsen eller tilsynsorganet i den reviderede virksomhed om resultatet af den lovpligtige revision og af revisionen af bæredygtighedsrapportering og forklare, hvordan den lovpligtige revision og revisionen af bæredygtighedsrapportering bidrog til regnskabsaflæggelsens integritet, og hvad revisionsudvalgets rolle var i den proces

b) at overvåge proceduren for regnskabsaflæggelse og bæredygtighedsrapportering, herunder den digitale rapporteringsprocedure omhandlet i artikel 19d, og den procedure, som virksomheden har udført for at udpege de indberettede oplysninger ifølge de relevante standarder vedtaget i henhold til artikel 19b i direktiv 2013/34/EU, og fremsætte henstillinger eller forslag til at sikre integriteten

c) at overvåge, om virksomhedens interne kvalitetskontrol- og risikostyringssystemer, og i givet fald dens interne revision, fungerer effektivt med hensyn til regnskabsaflæggelsen og bæredygtighedsrapporteringen i den reviderede enhed, herunder dens digitale rapportering som krævet i henhold til artikel 19d, uden at krænke dens uafhængighed"

d) at overvåge den lovpligtige revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber samt revisionen af årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering, navnlig udførelsen heraf, idet der tages hensyn til den kompetente myndigheds resultater og konklusioner i henhold til artikel 26, stk. 6, i forordning (EU) nr. 537/2014

e) at kontrollere og overvåge revisorers eller revisionsfirmaers afhængighed i overensstemmelse med dette direktivs artikel 22, 22a, 22b, 24a, 24b og 25b samt

artikel 6 i forordning (EU) nr. 537/2014, og navnlig hensigtsmæssigheden ved udførelsen af ikkerevisionsydelser for den reviderede virksomhed, jf. artikel 5 i nævnte forordning"

20) I artikel 45 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 erstattes af følgende:

"1. I overensstemmelse med artikel 15, 16 og 17 registrerer en medlemsstats kompetente myndigheder samtlige tredjelandsrevisorer og -revisionsfirmaer, hvis de pågældende tredjelandsrevisorer og -revisionsfirmaer afgiver revisionspåtegning vedrørende årsregnskabet eller det konsoliderede regnskab og, hvis det er relevant, vedrørende den årlige eller konsoliderede bæredygtighedsrapportering for en virksomhed registreret uden for Unionen, hvis omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i denne medlemsstat, jf. artikel 4, stk. 1, nr. 14), i direktiv 2004/39/EF, medmindre den pågældende virksomhed udelukkende udsteder gældsbeviser, for hvilke et af følgende forhold gælder:

a) disse værdipapirer er blevet optaget til handel på et reguleret marked i en medlemsstat i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF*[19] inden den 31. december 2010, og hvis pålydende pr. enhed på udstedelsesdagen beløber sig til mindst 50 000 EUR eller, i tilfælde af gældsbeviser i en anden valuta, på udstedelsesdagen svarer til mindst 50 000 EUR

b) disse værdipapirer optages til handel på et reguleret marked i en medlemsstat i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c), i direktiv 2004/109/EF fra den 31. december 2010, og hvis pålydende pr. enhed på udstedelsesdagen beløber sig til mindst 100 000 EUR eller, i tilfælde af gældsbeviser i en anden valuta, på udstedelsesdagen svarer til mindst 100 000 EUR."

b) I stk. 5 indsættes følgende litra dd):

"dd) revisionen af årlig eller konsolideret bæredygtighedsrapportering, hvortil der henvises i stk. 1, udføres i overensstemmelse med revisionsstandarder som omhandlet i artikel 26a samt kravene i artikel 22, 22b, 25 og 25b"

c) Stk. 5a affattes således:

"5a. En medlemsstat kan kun registrere en tredjelandsrevisor, hvis denne opfylder kravene i stk. 5, litra c), d), dd) og e).

---

*[19] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 38)."

21) Artikel 48a ændres således:

a) I stk. 2 tilføjes følgende afsnit:

"Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 26a, stk. 2, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode".

b) Stk. 3 erstattes af følgende:

"3. Den i artikel 26, stk. 3, artikel 26a, stk. 2, artikel 45, stk. 6, artikel 46, stk. 2, og artikel 47, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft."

c) Stk. 5 erstattes af følgende:

"5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 26, stk. 3, artikel 26a, stk. 2, artikel 45, stk. 6, artikel 46, stk. 2, og artikel 47, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden fire måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

Artikel 4

Ændringer af forordning (EU) nr. 537/2014

I forordning (EU) nr. 537/2014 foretages følgende ændringer:

22) I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) Første afsnit affattes således:

"1. En revisor eller et revisionsfirma, der udfører den lovpligtige revision af en virksomhed af interesse for offentligheden og, hvis det er relevant, revision af en sådan virksomheds bæredygtighedsrapportering, eller ethvert medlem af netværket, som revisoren eller revisionsfirmaet tilhører, må ikke direkte eller indirekte udføre forbudte ikkerevisionsydelser for den reviderede virksomhed, dennes modervirksomhed eller de af denne kontrollerede virksomheder i Unionen i:

a) den periode, der ligger imellem begyndelsen af den reviderede periode og afgivelsen af revisionspåtegningen, og

b) det regnskabsår, der ligger umiddelbart før den periode, der er omhandlet i litra a), for så vidt angår de ydelser, der er omhandlet i andet afsnit, litra e)."

ii) I andet afsnit tilføjes følgende litra l):

"l) konsulentydelser med henblik på udarbejdelse af bæredygtighedsrapportering, når revisoren eller revisionsfirmaet udfører revision af bæredygtighedsrapportering."

b) Følgende stk. 6 tilføjes:

"6. Stk. 4 og 5 vedrørende lovpligtig revision af årsregnskaber finder anvendelse på revision af bæredygtighedsrapportering, hvor det er relevant."

23) Artikel 14, litra b), affattes således:

"b) indtægter fra andre ikkerevisionsydelser end de i artikel 5, stk. 1, omhandlede, som er krævet efter EU-lovgivningen eller den nationale lovgivning, med angivelse af indtægterne fra revision af bæredygtighedsrapportering, og".

Artikel 5

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktivs artikel 1-3 senest den 1. december 2022. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne fastsætter, at bestemmelserne i første afsnit finder anvendelse på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2023 eller derefter.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 6

Anvendelsesdato for artikel 4

Dette direktivs artikel 4 finder anvendelse på regnskabsår, der begynder den 1. januar 2023 eller derefter.

Artikel 7

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

.

Artikel 8

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne. Artikel 4 er imidlertid bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*